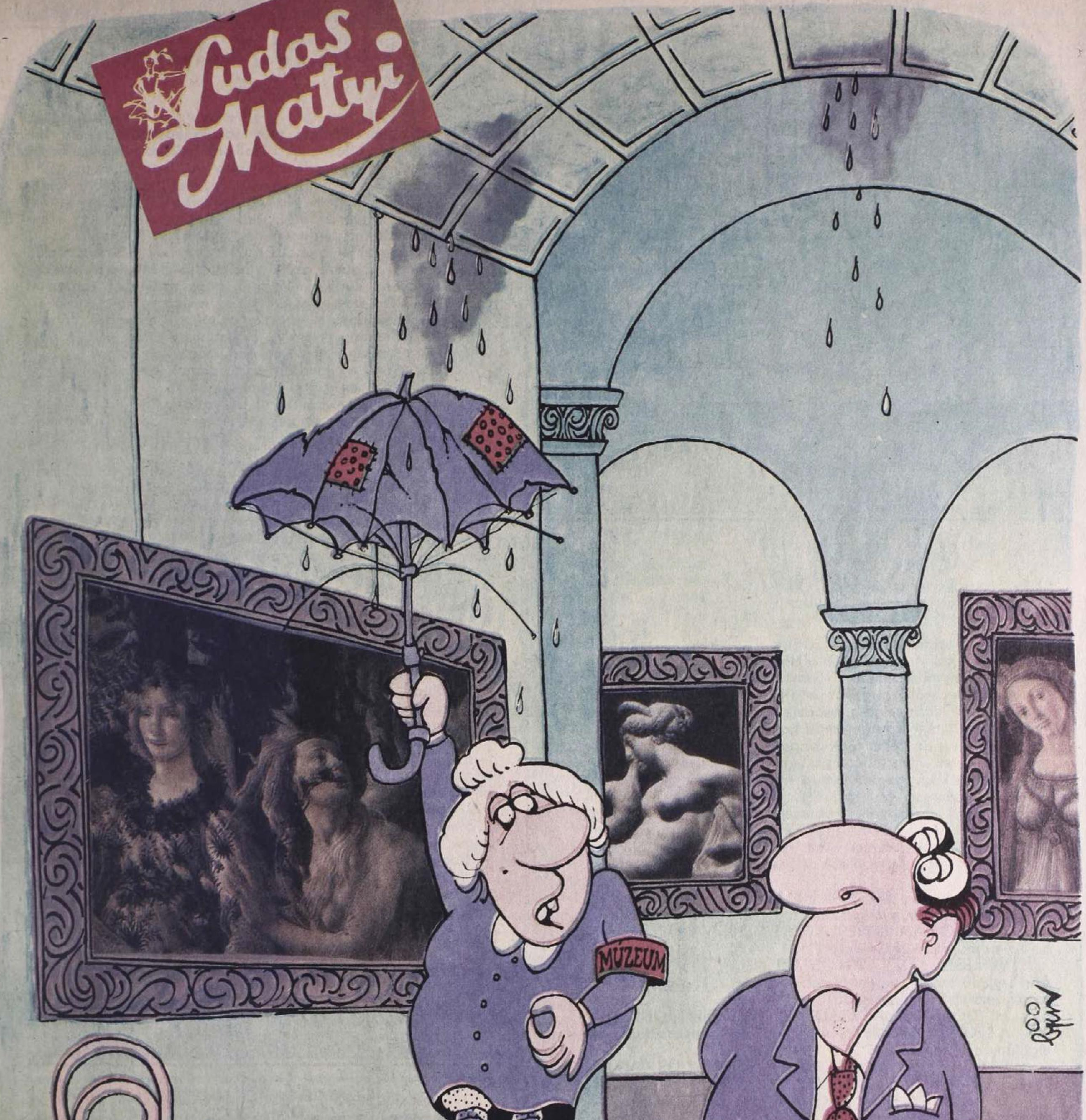
40. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. MÁJUS 17.

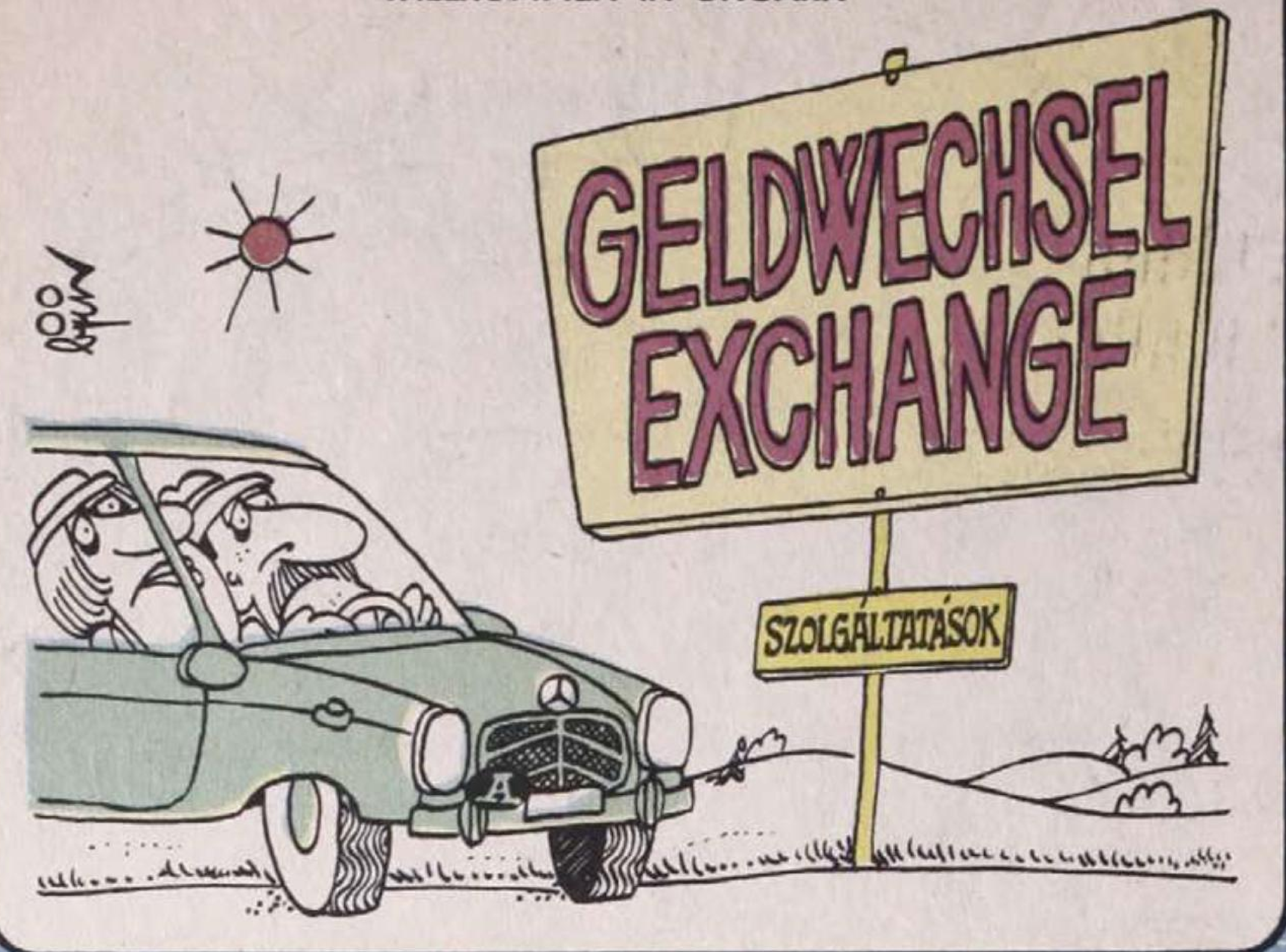
Ludas Matyi

– Elnézést, igazgató úr, de legalább egy új esernyőre kellene pénzt szerezni...

ERRŐL JUT ESZUNKBE: DÖBRÖGI-DÍJAK A 3. OLDALON

WILLKOMMEN IN UNGARN

Túró

A büntetlen előéletű, sőt, sokáig közkedvelt Túró Rudolfot elítélte a bíróság. A fiatalkorú T. Rudi ellen az volt a vád, hogy minősége egyre silányabb lett, legalábbis az a fajtája, amelyet a nagybánhegyesi termelőszövetkezetben készítettek. A Békés megyei Bíróság ítéletének indoklása szerint Rudiból kispórolták az értékesebb alapanyagokat, így közel másfél millió forint tisztességtelen haszonhoz jutottak.

– Na végre! – mondtam Laci fiamnak –, most aztán megkapták a magukét azok a bácsik és nénik, akik elvarázsolták szegény Rudikát. Még jó, hogy nem csúf varangyot csináltak belőle, amit egy királyfinak kellett volna megcsókolni, hogy visszaváltozzon exportképes tejipari termékké. Ráadásul az utolsó magyar királyfi Habsburg Ottóka volt, s nem valószínű, hogy e gesztus kedvéért meghívtuk volna.

– Na végre! – mondtam Laci fiamnak, ám a gyerek nem tudott válaszolni, mert épp akkor köpött ki egy kavicsot, mely a frissen szelt kenyérből került a szájába. Ez eszembe juttatta azt a húskonzervet, mely miszlikre szabdalta nyelvemet. Na, nem maga a hús, hanem a benne megbúvó, cápafog szerű csontdarabkák.

– Na végre! – mondtam volna Laci fiamnak, ha épp nem harapok bele egy savanyú paprikába, amelynek íze nem annyira a paprikára, mint inkább az illatos jácintra emlékeztetett, de mit csináljak, én még sohasem ettem jácintot a marhapörkölthöz. A gyerek szerencsére épp nem figyelt, hanem bőgött, ugyanis vadonatúj játékautója két percnyi működés után felmondta a szolgálatot.

Ezért inkább semmit sem mondtam a fiamnak, csak eltűnődtem azon, hogy miért romlik nálunk oly sok termék minősége nem sokkal azután, hogy népszerűvé válik? Miért adnak el nekünk széteső bútorokat, rozsdásodó rozsdamentes étkészletet, egészségre ártalmas műanyag játékokat stb.? És miért lett a nemes Túró Rudiból helyettesítő anyagokból készült Csóró Rudi?

Ez utóbbira a bíróság már megadta a választ, a szövetkezetet pedig 1 800 000 forint gazdasági bírsággal sújtotta. Kérdés azonban, hogy ez most a szövetkezet egész tagságát érinti? Gyanítom ugyanis, hogy az ott dolgozó tehenészeknek, fejőnőknek, éjjeliőröknek, gépkocsivezetőknek, karbantartó lakatosoknak stb. nem sok közük lehet a minőségrontáshoz. Miért ne fizethetnének csak azok, akik a minőségrontást kitalálták és megvalósították? Ráadásul, ha jól tudom, zárszámadáskor a jövedelmek szétosztásánál is érvényesülnek bizonyos elosztási arányok – helyesen! Fizessenek hát a konkrét felelősök. Ha nem így történik, nem nehéz megjósolni, mi lesz a hatása a gazdasági bírságnak: túró!

Vezda János

Szlogenetika

Nyilván látták az utcán a legújabb plakátot, s rajta öles betűkkel a feliratot: „DOLGOZNI CSAK PONTOSAN, SZÉPEN – s termelni eladhatót!" Ennyi.

Az az igazság, hogy az eddigi plakát-szlogeneink, jelszavaink egy kicsit mindig nehézkesek voltak, sokszor erőltetettnek tűntek. Azt is tudom már, hogy miért.

Azért, mert ezeket a régi szlogeneket igen jó szándékú, de már korántsem olyan tehetséges emberek fabrikálták.

Most viszont megtaláltuk a megoldást: végy egy rész klasszikus idézetet, és tegyél hozzá egy kis aktuális töltetű mondanivalót. A szlogeneknek ezen genetikai úton való továbbfejlesztését szlogenetikának neveztem el – igen találóan. A szlogenetikának mindössze két jelentős hazai művelője van: az egyik, aki ezt a jeles plakátot készítette, a másik – én vagyok.

A konkurrensem életművét már ismerik, de most ismerkedjenek meg néhány gyöngyszemmel az én repertoáromból is:

„MONDOTTAM EMBER, KÜZDJ ÉS BÍZVA BÍZZÁL – és ne egyél mosatlan gyümölcsöt!"

„VÉTKESEK KÖZT CINKOS AKI NÉMA – és kettőtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel, valamint a közügyektől való két évi eltiltással büntetendő!"

„MI DOLGUNK A VILÁGON? KÜZDENI ERŐNK SZERINT A LEGNEMESBEKÉRT – valamint a külkereskedelmi mérleghiány csökkentéséért!"

„FUKAR KEZEKKEL MÉRSZ, DE HISZ NAGY ÚR VAGY – pedig csak rövid lejáratra kérjük!"

„EJ, RÁÉRÜNK ARRA MÉG! – inkább próbáljuk meg átütemezni!"

Körülbelül idáig jutottam a termelésben, amikor bekapcsoltam a rádiót, és kiderült, hogy korunk már rég túlhaladta szerény próbálkozásaimat. Megtudtam ugyanis, hogy aki a Hélia-D kenőcsöt használja, az csak a „ráncait veszítheti." Természetesen engem is, mint mindenkit, ez a szlogen nemcsak a magyar kozmetikai ipar sikereire, hanem a munkásmozgalom történetének egy jelentős dokumentumára is emlékeztetett. De én is azt vallom, hogy nincsenek tabuk, ezért szlogenetikai munkásságomat – termékszerkezetem rugalmas átalakításával – ezennel kiterjesztem erre a területre is.

Szerzőtársaim utólagos engedélyével felajánlom népgazdasági hasznosításra a következő szlogent: „Kísértet járja be Európát – de ezekre a helyekre elviszi Önöket az Ámoktours Utazási Iroda is!"

Trunkó Barnabás

ELNÉPTELENEDETT TELEPÜLÉS

– Mit keresnek erre, ahol még a KÖJÁL se jár?!

„HÁROMSZOR VERI EZT KENDEN LUDAS MATYI VISSZA...”

A Ludas Matyi szerkesztősége — úgy is, mint önmaga által kijelölt illetékes — még 1981-ben határozatot hozott

DÖBRÖGI-DÍJ létesítéséről

Az alapító okmány szerint:

„Döbrögi-díj adományozható annak a személynek, kollektívának vagy intézménynek, aki vagy amely — munkájából eredően — joggal részesülhetne megbotozásban, miként Ludas Matyitól Döbrögi uram.

A Döbrögi-díjak odaítélésénél messzemenően figyelembe kell venni a Ludas Matyi olvasóinak javaslatait.

A Döbrögi-díj három fokozatban adományozható: Három Veretéses, Két Veretéses és Egy Veretéses fokozatban aszerint, hogy a Döbrögi-díjra javasolt tevékenység mekkora társadalmi visszhangot váltott ki.

A Döbrögi-díj elismerő oklevéllel jár, amelyet a kitüntetett a zakója hátán viselhet, zíherhájc-tűvel felerősítve.”

Nem tudjuk, jó avagy rossz jelnek tekintsük-e, hogy az idei Döbrögi-díjak odaítélésére még a tavalyinál is több, 1346 javaslat érkezett, ezzel is bizonyítva, hogy nálunk az élet valamennyi területén kemény munka folyik. Köztudott ugyanis, sok hibát csak az követ el, aki sokat dolgozik.

A Ludas Matyi szerkesztősége olvasóink javaslatait messzemenően figyelembe véve az 1983—84. évben véghezvitt teljesítményekért a következő

DÖBRÖGI-DÍJAKAT osztotta ki:

HÁROM VERETÉSES FOKOZATOT KAPOTT:

A KÖZPONTI MÚZEUMI IGAZGATÓSÁG,

mert elősegítette, hogy a Szépművészeti Múzeum műkincsei világhírűek legyenek és azért, mert már-már képtelennek tűnő képkölcsönző szolgálata segítségével képpelfoghatóan fejlődtek a magyar—olasz és magyar—görög kapcsolatok.

KÉT VERETÉSES FOKOZATOT KAPOTT:

A SZÁLKA HAL NÉLKÜL CÍMŰ TELEVÍZIÓS SOROZAT ALKOTÓ KOLLEKTÍVÁJA.

A díjazottak az indoklást a tévénézőktől kaphatják meg. Mi, erkölcsös lap lévén, még kipontozott szöveggel sem vállalkozhatunk a nézők véleményének tolmácsolására.

EGY VERETÉSES FOKOZATOT KAPOTT:

A LEHEL HŰTŐGÉPGYÁR VEZETŐSEGE,

mert bár hűtőgépből nem gyártottak eleget, nyilatkozataikkal sikerült lehűteniük a közvéleményt. Arra nézve, hogy mikor oldódnak meg a magyarországi hűtőgép-gondok, még csak annyit sem mondtak, hogy majd ha fagy!

A VIDEOTON GYÁR,

mert Color Star nevű televíziója olyannyira robbanásszerűen lett népszerű a vásárlók körében, hogy azóta már nemcsak a műsor miatt bosszankodó néző, hanem maga a készülék is robban.

Akárcsak az elmúlt év, az idei esztendő is bővelkedett mélységesen alacsony színvonalú teljesítményben. Ezt felismerve, a Ludas Matyi szerkesztősége több különdíjat is kiosztott.

PRO ARTE DÖBRÖGIENSE MŰVÉSZETI DÍJAT KAPOTT

NÉVROKONUNK, MAROS GÁBOR SZÍNMŰVÉSZ

(aki Ludas Matyiról ma(gya)rosította a nevét) a Magyar Színkör Ludas Matyijában nyújtott gyors alakításáért, s azért az újszerű megoldásért, hogy az eredetileg 2 órás darabot negyven perc alatt fejezte be. Bár még nem hitelesítették, legjobb tudomásunk szerint ez világrekord.

UNFAIR-PLAY DÖBRÖGI-DÍJAT ADOMÁNYOZTUNK

A MAGYAR FÉRFI ASZTALITENISZ CSAPAT TAGJAINAK,

mert az egykor jobb napokat látott társaság a sportbarátság és a népek közötti közeledés szellemében az idei Európa-bajnokságon hat ellenfelét is maga elé engedte, ékesen bizonyítva ezzel, hogy nem csak vetélytársaikat, de önmagukat is ki tudják ütni.

TE IS KAPTÁL DÖBRÖGI-DÍJAT, HAVER? elnevezésű külön-DÖBRÖGI-DÍJBAN RÉSZESÍTETTÜK

A HÖKÖM SZÍNPAD VEZETŐIT: HARSÁNYI GÁBORT ÉS KARINTHY MÁRTONT, VALAMINT VÉGH ANTAL ÍRÓT,

mert a Budapest Sportcsarnokban előadott műsorukkal sikerült elérniük, hogy kivételelesen nem a művészek, hanem a közönség mondta le az előadást.

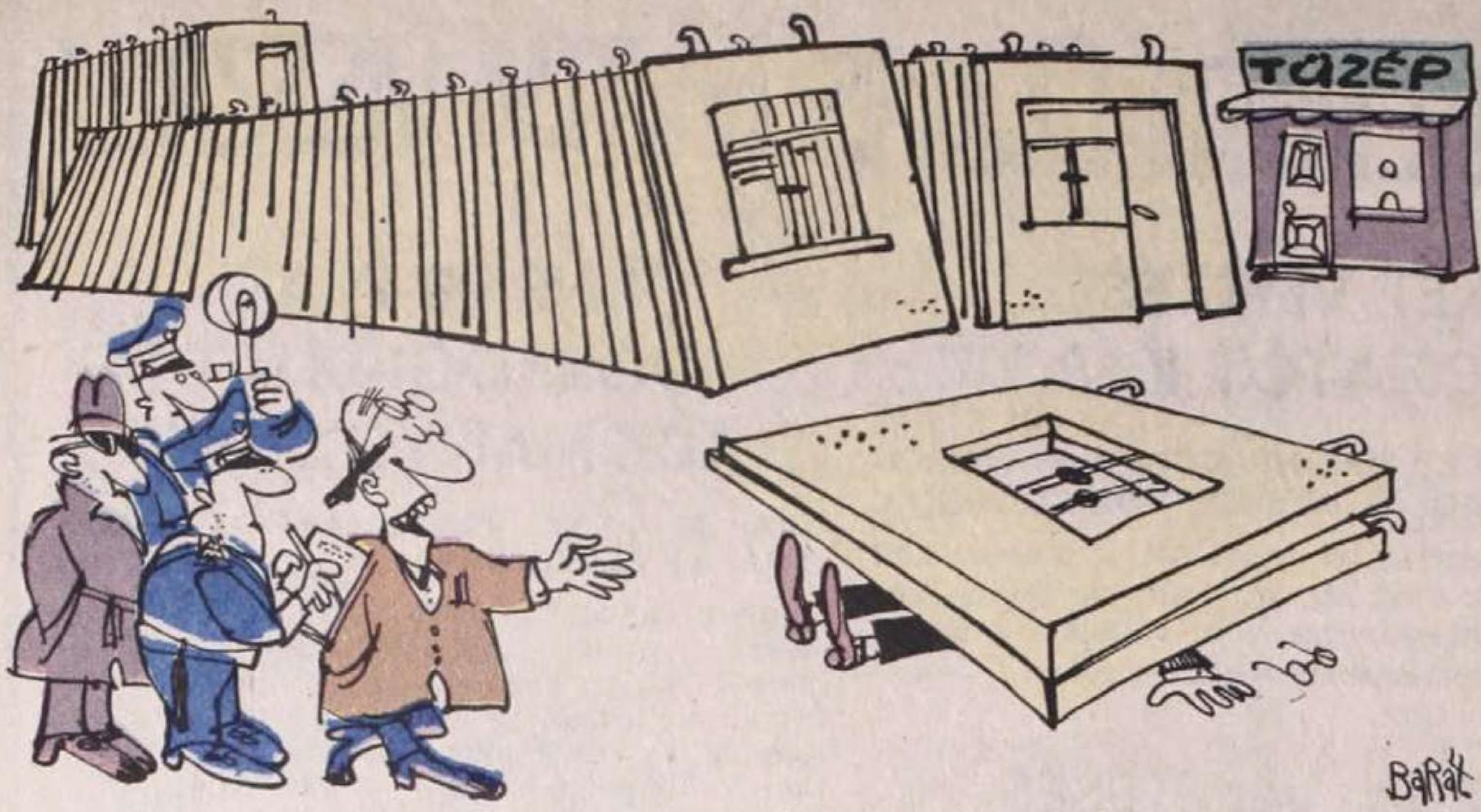

– Köszönöm, de megfogadtam, hogy leállok, ha sikerül az operációm . . .

MELLŐZÖTTEK SZIGETE

ÖNERŐS ÉPÍTKEZÉS

– Hiába mondtam a kedves vevőnek, hogy ne kettesével vigye.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A vállalatvezető arról a rendről beszél, ami az ő hivatalában van.

— Például — mondja —, ha én hétszámra nem megyek be az irodába, akkor is tudom, hogy a tisztviselők mit csinálnak.

— Mit csinálnak?

— Semmit.

VONÓPÁRBAJ '84

– „Én nem leszek a szürkék hegedőse!"

SZILÁNKOK

DICSEKVÉS

— Nekem olyan inasom van, aki nem pofozza a mesterét.

ÖNTELTSÉG

— Remélem, hogy a nemzetközi helyzet hozzám fog alkalmazkodni.

MODERN IDŐK

— Betápláltam egy számítógépbe a feleségem adatait, és rájöttem, hogy öreg hozzám.

KÉRDÉS

— Miből él, hölgyem, olyan remekül?

— Mert én nemcsak a táncteremben árulok petrezselymet, hanem a piacon is.

IDEGEN FÉRFI

Csinos nőismerősöm meséli:

— Tegnap este hazamentem és egy idegen férfit találtam az ágyamban.

— És mit csinált?

— Kiderült, hogy nem is az én lakásom, de ha már ilyen a véletlen, ottmaradtam.

MAGÁNY

— Szeretnék már legalább egyszer egy rossz társaságba belekeveredni.

MAGYARÁZAT

— Asszonyom, maga miért ment férjhez háromszor?

— Szeretem a változatosságot. Ugyanis minden férfinak más-más hibái vannak.

NÉZŐPONT

— De jó lenne 20 évesnek lenni — mondta a 80 éves Lajos bácsi.

— De jó lenne 20 évesnek lenni — mondta a 9 éves Péter.

ÉTTEREMBEN

— Sajnálom, de a rendelkezések szerint csak étel mellé hozhatok italt.

— Jó. Kérek egy adag céklát és fél liter pálinkát.

NÁSZÉJSZAKA

— Elmaradt a nászéjszakánk.

— Megszökött az újdonsült asszonyka?

— Dehogy. Képtelen voltam boldogulni ezekkel az itthon gyártott cipzárakkal...

CSODA

Brahovácz meséli:

— A múlt hónapban leejtettem a zsebórám, keresztül ment rajta egy hatalmas úthenger. És csodák csodája, még ma is kitűnően működik az úthenger.

Galambos Szilveszter

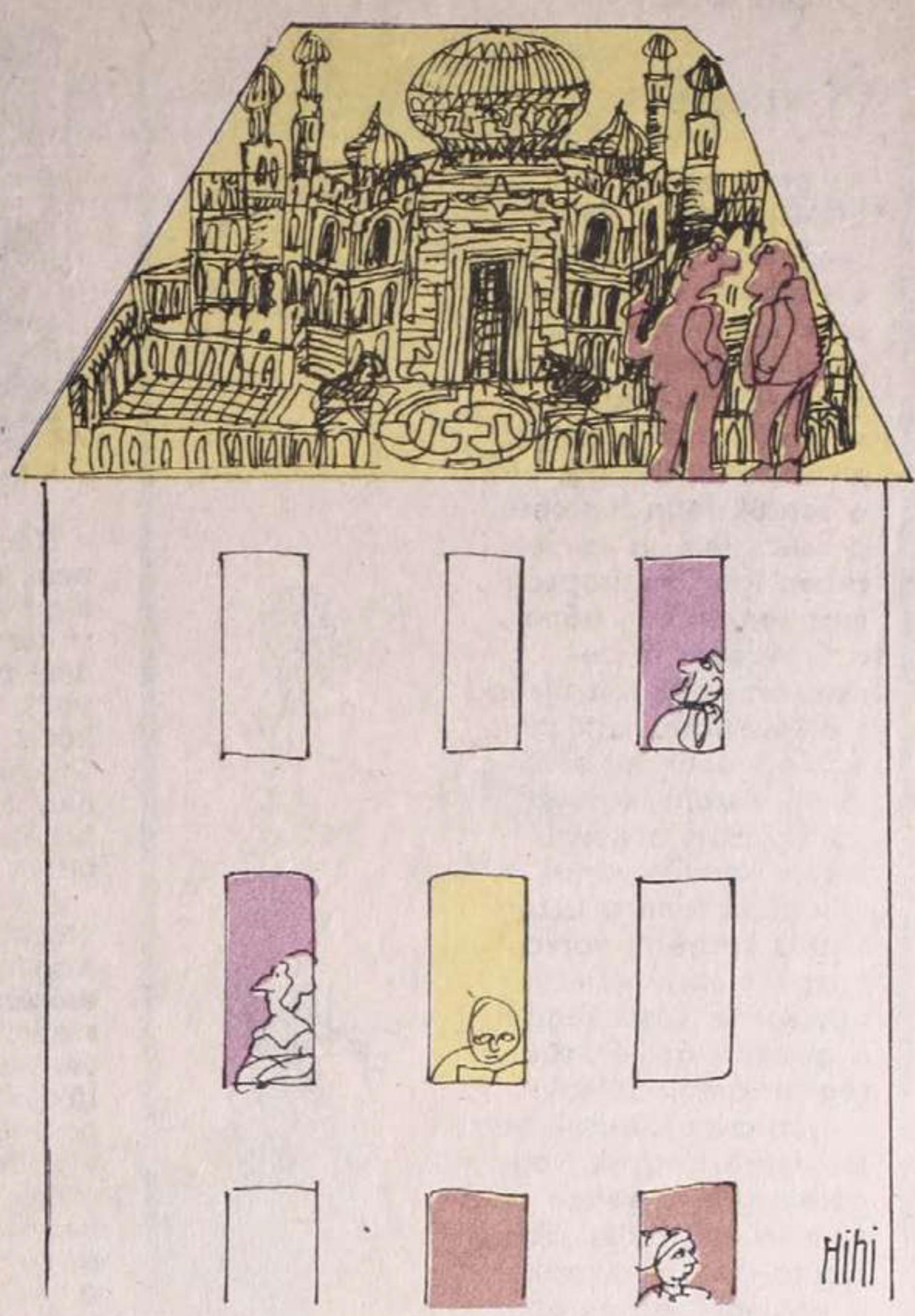
KÉTFRONTOS DICSEKVÉS

Egyre jobban terjed nálunk a kifelé való állampolgári dicsekvés, pedig már a nagymamám is megmondta, hogy szagos dolog az öndicséret. Még akkor is, ha igaz. Mi azért csak dicsekszünk, magunk között persze morgunk, morgolódunk, de ha összetalálkozunk egy nyugatról vagy keletről jött vándorral, akkor aztán megy a szóbeli rongyrázás. Valahogy így:

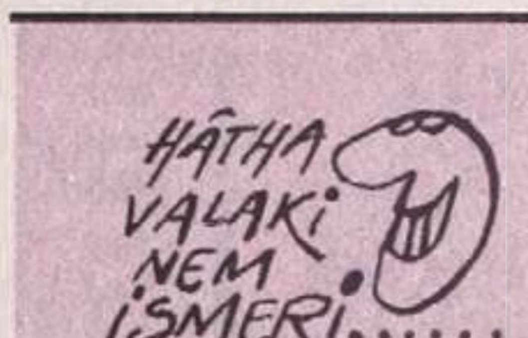
NYUGATI VENDÉGNEK	KELETI VENDÉGNEK
— Nálunk a termelőszövetkezetek olyan jól dolgoznak, hogy a mezőgazdaságunk elérte a világszínvonalat.	— Mi rájöttünk, hogy a háztáji gazdaság engedélyezése, támogatása az egyetlen járható út, ha enni is akarunk.
— Nálunk óriási traktorok munkálják meg igen hatékonyan a hatalmas nagyüzemi táblákat.	— A kistermelőknek a rendelkezésükre bocsátunk mindent, a japán kertikapától az NSZK-metszőollóig.
— A szocialista ipar alapja a tervszerűen termelő állami nagyvállalat.	— Bebizonyosodott, hogy a tehetetlen mammuttrösztök helyett a kis kócerájok a jövő útjai.
— Az új kisvállalkozások termelési értéke elenyésző, az állami—szövetkezeti szektor dominál továbbra is.	— Tavaly év végén már 15 ezer gazdasági munkaközösség volt, majd ezek kihúzzák a kátyúból a nagyipart.
— Nálunk a közszükségleti cikkeket az állam anyagilag dotálja.	— Végre elértük, hogy minden áru a valóságos árán kerüljön a vevőhöz.
— Itt mindenki a fizetéséből él.	— Lehetőséget adtunk az embereknek, hogy munkaidőn túl, szabadidejükben is legálisan dolgozzanak, többet keressenek.
— Az orvosi ellátás teljesen ingyenes.	— Most folynak a szakmai viták, hogy az egészségügyi ellátásért fizetni kelljen, így megszűnne a hálapénz.
— Mi a határainkon megállítottuk a pornóhullámot, a szexáradatot.	— Nézze meg, nálunk már tele vannak a trafikok, papírboltok pucér nők képével, díszített naptárakkal és poszterekkel.
— Mi minden évben utazhatunk nyugatra.	— Mi sajnos csak évente egyszer utazhatunk nyugatra.
— A kultúra, a színházak, a könyvkiadás nálunk állami kézben van, a kultúra terjesztésében nem a profithajsza az úr.	— Itt alakult már kisszövetkezeti színház, maszek-kabaré, a bestsellerek pedig magánkiadásban jelennek meg jó borsos áron.
— Nálunk az állam építi a lakásokat, legalábbis idáig.	— Az új rendelet szerint már a nagy állami bérházakat is meg lehet venni.
— A közbiztonság szilárd, éjszaka is lehet az utcán sétálni.	— Volt már itt totócsalás, az évszázad képlopása; milliós biztosítási gyilkosság, álarcos benzinkút-rablás, beee!
— Itt olcsó a hús!	— Itt drága a hús, de van!
— Azt sem tudjuk mi az a munkanélküliség, teljes foglalkoztatottság van.	— Már volt olyan, hogy elbocsátottak embereket, sok közgazdász szerint egy kis munkanélküliség jól jönne.
— Az alapvető emberi jogok biztosítottak.	— Már nyilvános WC-t is lehet bérelni.

Majláth László

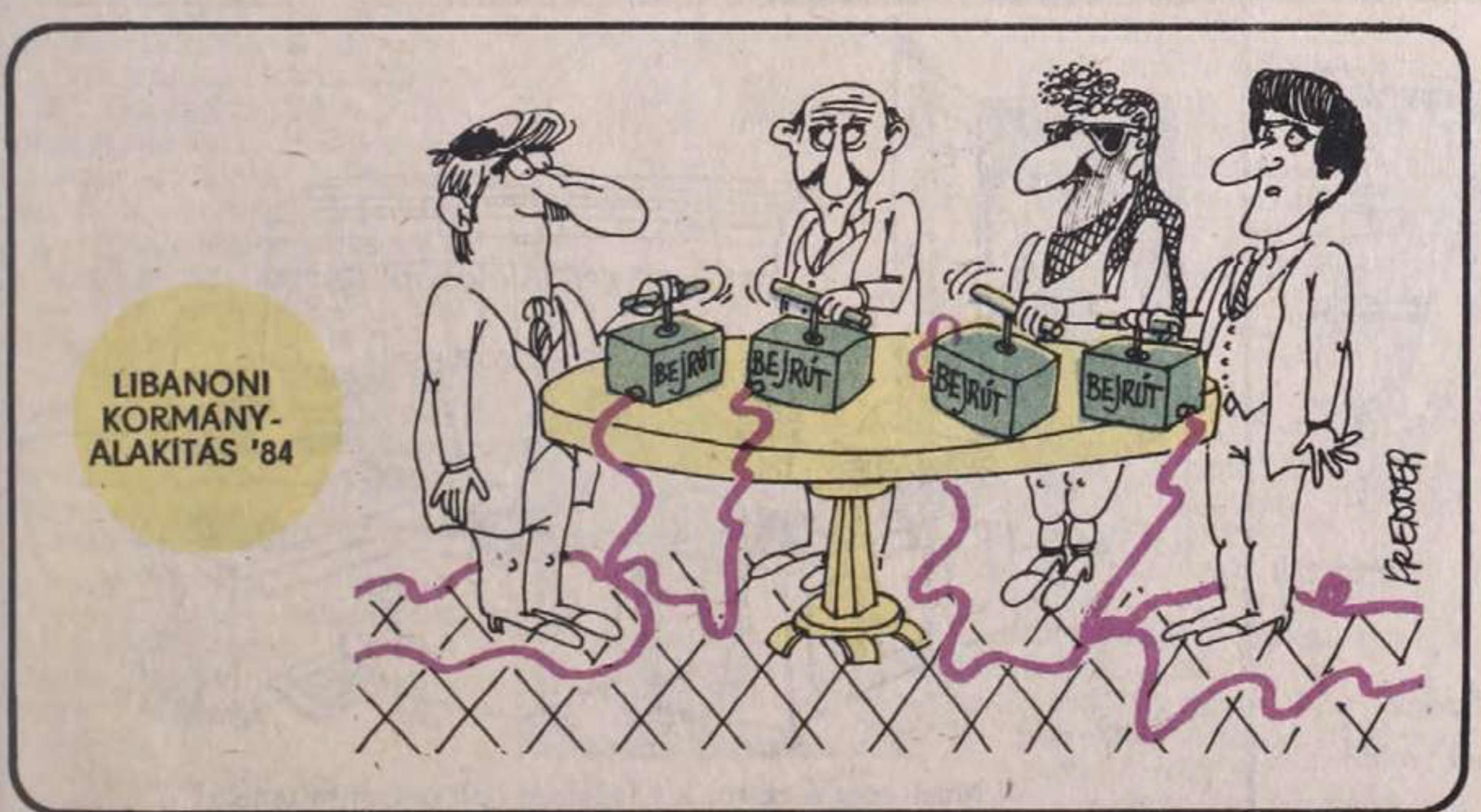
TETŐTÉRBEÉPÍTÉS

— Azt hiszed, a lakóknak meg mertem mutatni?

A feleség dicsekszik a barátnőjének:
— Valóban példás a férjem. Sohasem kell megkérdeznem, hogy hol volt.
— Miért?
— Mert sehová sem engedem.

BÚJTATOTT REKLÁM

Felpúposodtak a pesti villamossínek

SÍNPÁR VAN EGY PÚPÚ, VAN KÉT PÚPÚ, SŐT TÖBB...

GYŐRE IMRE:

Átmeneti

Az átmeneti víz is,
ebihalaknak jó ez,
holnap majd békák lesznek,
brekegnek kinn a kertben,
csak semmi izgalom, ha
a húslevesben úsznak,
a zergefákról egyre
sűrűbben hull a zerge,
micsoda marhaság, hisz
a zergék fenn legelnek,
a csúcs felé, a szirten,
régen igen, manapság
már zergefákon nőnek,
a lepedőket össze-
csomózni rég volt újság,
s erkélyrácsra kötözni,
úgyse mászik fel senki,
lefelé viszont legjobb
ugrani, zárt bokával,
fekete kendős varjak
lobognak fenn a fákon
száraz kenyérre várva,
tetszik e varjúnépség,
egyszer se késik reggel,
a gerlék már kevésbé,
régvolt ámuldozások
helyén csak csontok nőnek,
tényszerű tárgyak, vagy mik,
ugrabugrálni persze
nem lehet köztük, jobb is,
cipóra dagadt orrnak
is van varázsa, és ezt
nem lehet zsebre dugni,
s úgy tenni, mintha minden
másutt és máskor volna,
a döglött ló is botlik,
hisz így is négy a lába,

az igazság – igaz, hogy
legjobb nem szólni róla,
s hallgatni lehet akár
húszféleképp, ha tetszik;
az ég kék, naná, majd zöld lesz,
és így tovább, megéri,
majd zölden tükröződik
az átmeneti vízben,
a vízen túl a távol,
nem kell más, csak egy palló,
s át lehet kelni rajta.

MI LESZ A NYÁRON?

Hacsak addig valami közbe nem jön, hamarosan itt a nyár. Egyre-másra értesülünk a nyári tervekről. Nemrégiben például nagyszabású sajtótájékoztatót tartottak, melyen többek között Zorán, Soltész Rezső, az Omega együttes és Dr. Újhajnal ismertette az elkövetkező hónapok előttük álló feladatait.

Azt már azonban jóval kevesebben tudják, hogy a régi, nagy nevek mellett a tavaszi esőzések nyomán gombamódra szaporodtak az új együttesek, énekesek, sőt: némelyek közülük nem elégedtek meg a szaporodással — terveket is szövögettek.

Egy ötödik kerületi liftaknában tájékoztatta az újságírókat Botorka Csimpi és együttese. A három fogólap és két terített betli felállású formáció egyszer már majdnem a nyilvánosság elé lépett, de akkor erre sajnos még nem kerülhetett sor: a tömbházfelügyelő elvesztette a ház kulcsát, így Botorkáék azóta is az egyik lépcsőfordulóban egyengetik saját karrierjüket.

Új, immár második nagylemezével jelentkezik a Vandál Szandál nevű együttes is. Az egykori cipőgyári zenekar a belügyi szervek slágerlistáján első helyen szereplő „Becsaptam az ajtót” című dalával arat sikereket. A dallamot sem nélkülöző szám egyébként egy notórius csalóról szól, aki buzgalmában még az ajtót is becsapja. Hogy Vandálék milyen sikerre számíthatnak, azt nyári turnéjuk dönti majd el; egyelőre egy külvárosi telefonfülkében mutatkoznak be a nagyközönség előtt. Ha hinni lehet nekik, műsoruknak külön érdekessége lesz a telefonkagylóból kiáramló normál „A” hang, csakúgy, mint az az állandó „Foglalt” jelzés, melyet új gitárosuk, Zavari (Zavar) Béla állít elő egy mikroprocesszorral vezérelt könyökvédő felhasználásával.

S ha már a technikánál tartunk: az egykori gitáros-énekes, Papa—mama is új utakon jár. Nemrégiben az M3-as főközlekedési út mentén látták, amint egy műszaki hibás Trabant Combira alkudott — ezzel szemben mások eskü alatt vallják, hogy Papa—mama már lassan egy évtizede nem mozdul ki a lakásából; a hatvanas évek legendás sztárja annyira meghízott, hogy a konyhába is csak kőműves barátai segítségével, falbontás révén tud eljutni.

Talán még élnek néhányan azok közül, akik emlékeznek a Vérszomja Sokk nevű zenekar tavalyi, mindent elsöprő sikerére. A két Vérszomjas fivér — mint ismeretes, harmadik bátyjuk nem vérszomjas, hanem bosszúra éhes — hosszas keresés után egy utánjátszó moziban találta meg a saját hangját. A „Zacskót zörgetek a híradó alatt” című daluk különösen az első tíz sorban ülők számára volt maradandó élmény, de a fiúk bővíteni szeretnék tevékenységi körüket. Mint azt a vetítés alatt tartott tájékoztatón megtudtuk: ha nyugati turistaútjukon sikerül beszerezni a régen áhított önműködő zacskókat, akkor egyszerre több moziban is tudják majd zavarni az előadást.

Kísérletező kedvében van az utóbbi időkben özv. Kávézacc Arzénné is. A még ma is fiatalos kinézetű, hatvanhároméves csillag életének egyharmadát kedvenc karosszékében, tévénézéssel töltötte. Most, orvosai tanácsára, felállt a képernyő elől és kikapcsolta a készülék gombját. „Semmihez nem fogható ez az érzés” nyilatkozta Kávézaccné, miközben még mindig fogta a gombot. „Idáig mintha nem is én éltem volna, hanem valaki más” tette hozzá, majd odalépett a rádióhoz és bekapcsolta.

A különös hangvételéről ismert Morbid Sisters is kiterítette kártyáit. Mint megtudtuk, a két Morbid lány — Aranka és Baranka — a nyár jó részét a Balatonnál tölti, ott csatlakozik hozzájuk két gitáros, egy dobos, meg egy konnektor. Hogy ebből a furcsa összetételből mi sül majd ki, azt egyelőre jótékony homály fedi: Morbidék mindenesetre lázasan készülnek, bár a hírek szerint Barankának csupán hőemelkedése van.

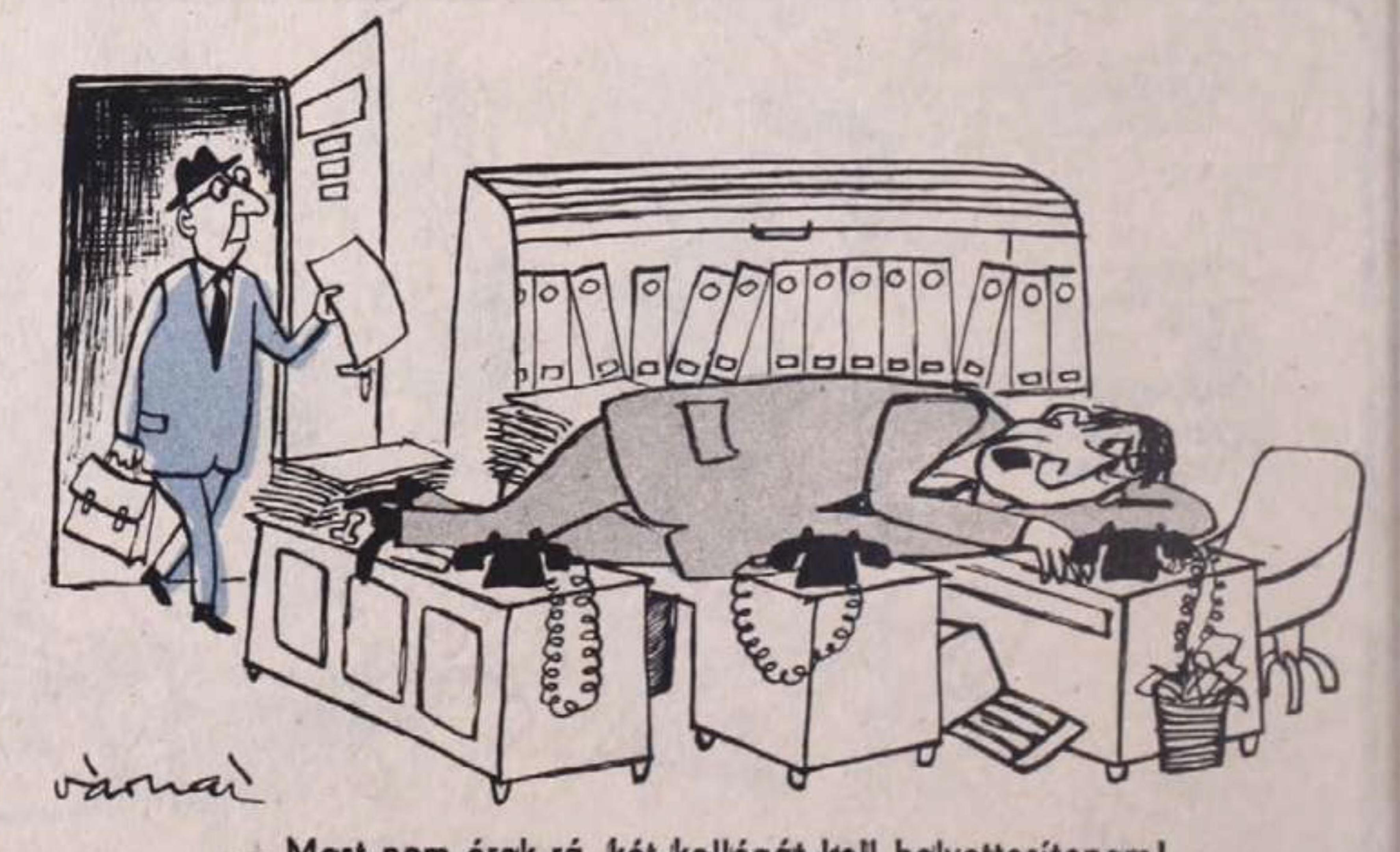
Remélhetően nem okoz majd csalódást a rokonai körében máris igen népszerű Penetra Anorákh és baráti köre elnevezésű csapat sem. A szorgos zenészek már közel két hete gyakorolnak, bár felkészülésüket egy kisebb baleset megzavarta: bélyegáztatás közben egyik bélyegük véletlenül túlázott. Hogy ez milyen hatással lesz későbbi pályájukra, ma még nem tudni.

Ez lesz hát nyáron. A többit majd meglátjuk.

Föld S. Péter

– Hogy fogtok ti nekem lakást venni, ha a papa nem néz valami mellékes után?

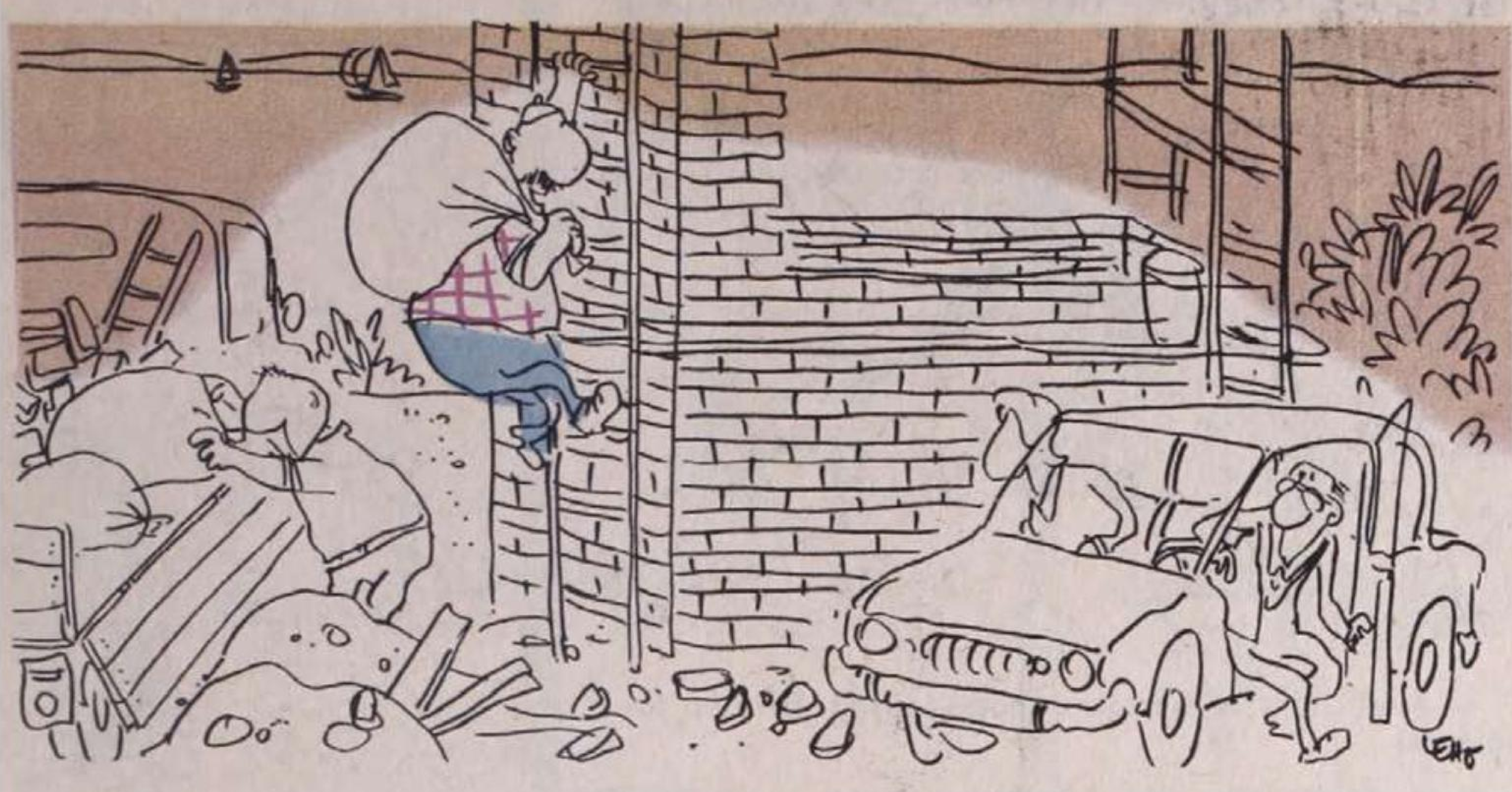
– Most nem érek rá, két kollégát kell helyettesítenem!

Video-szexdiszkó Esztergomban

LÁTJÁTOK, FELEIM... ISA PORNO ÉS HORROR VOGMUC!

GRATULÁLUNK VÉDENCE, JANCSÓ MIKLÓS BOLDOGSÁGOS MENNYBEVITELÉHEZ

HÉTVÉGE

– Ezt a meglepetést, főorvos úr! Nem is találkoztunk, amióta betegállományba vett!

KERESNI ÚJ UTAKAT

— Ön elfoglalt ember, igazgató úr, ezért rövid leszek, mint egy koravén kisdiák iskolaköpenye. Gondolom, van az Egyesült Ampullának is eladhatatlan árukészlete.

— Hajaj!

— Megértem az érzelmeit. Az ilyesmi púp az ember hátán. A raktár zsúfolt, a támogatás ugrik, az év végén még gazdasági bírságot is kell fizetni.

— Nekem mondja?

— Nézze, igazgató úr, én megszabadítom önt ettől a nyűgtől.

— Ember, én hithű materialista vagyok, de ha ezt megteszi, imáimba foglalom a nevét. Mégis, hogyan gondolja?

— Nagyon egyszerű. Fogom az egész hóbelevancot és kiviszem a confuocói földrengés károsultjainak felsegélyezésére. Ön megszabadul a selejtjétől, az egészet leírhatja a adójából, s a tetejébe még egy magasztaló oklevelet is kaphat az UNESCO-tól.

— Egy szót sem értek az egészből.

— Nézze, mit szoktak az ilyen sújtottaknak küldeni? Takarót, játékszert, orvosságot. Ez évtizedes hagyomány.

— És?

— A börböncei Juta és Lópokróc már felajánlott ötvenezer darab elfekvő plédet, amely mindkét oldalán átlátszik és csak térdig ér.

— Rémes. Mit kezd az a szerencsétlen sújtott egy térdigérő pléddel?

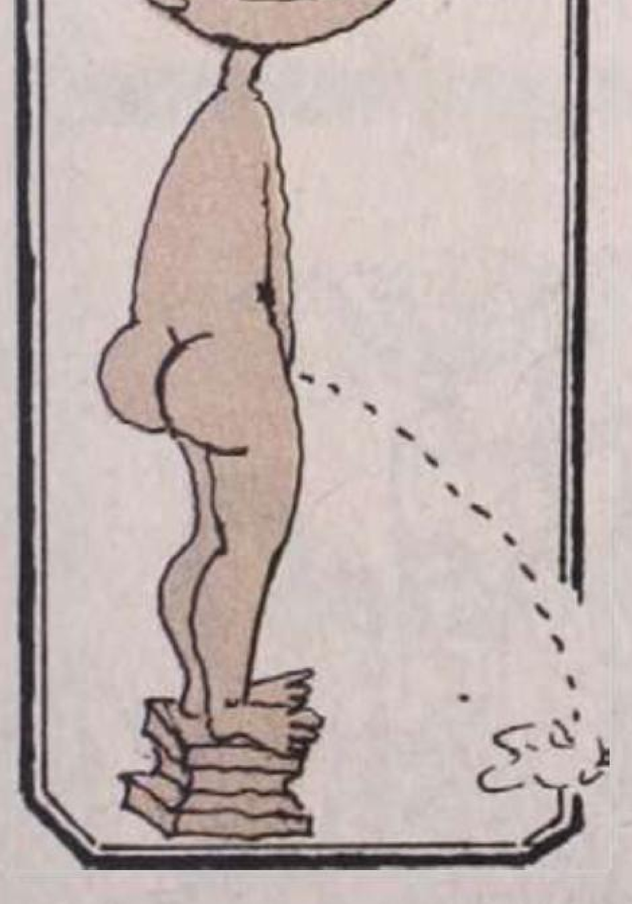
— Azt kezd, amit akar. Nekem egy sújtott ne nyújtózkodjék, nézze meg az ember. Ennyit a takarókról. Ami a játékszereket illeti, a bikmakki „Saint Exupéry" ktsz átadott ötszáz tucat PVC-fiúcskát, aki vidor módon pisilni kezd, mihelyt a bugyogóját lehúzzák.

— Őrület!

— Minden bizonnyal. Ezek a fiúcskák éveken át oly kelendők voltak, akár a meleg zsemlye. Most azonban a kutya sem veszi már őket. Hiába, honi vásárlóközönségünk ízlése mind parlagibb és parlagibb.

— Azt árulja el, minek egy sújtottnak Confuocóban pisilő PVC-fiúcska?

— Ha csak egy pillanatra is elvonja figyelmét a saját keserves helyzetéről, a pisilő PVC-fiúcska már elvégezte a dolgát. Ám hogy a gyógyszerekre térjek, mivel gazdagíthatja választékunkat az Egyesült Ampulla selejtleltára.

— Nézze, volna itt éppen vagy nyolcszáz láda elfekvő Nózipon. Nagy reményeket fűztünk hozzá, milliárdokat költöttünk a kísérletekre. A gyakorlat során bebizonyosodott, hogy a páciens heveny orrviszketegségét ugyan tényleg elmulasztja, ám egy kellemetlen mellékhatását nem sikerült kiküszöbölnünk. A kúra eredményeképpen a beteg füle háromszorosára növekszik, a feje pedig lila lesz.

— Nem akadály. Máris viszem a földrengés sújtotta Confuocóba a teljes Nózipon-készletet. A károsultak áldani fogják az Egyesült Ampulla nevét.

— És ha háromszorosára növekszik a fülük?

— Azt ráfogjuk a földrengésre. Ha nem vette volna észre, igazgató úr, egy természeti csapásra sok mindent rá lehet fogni. Már úgy értem, Confuocóban. Hát akkor vihetem?

— Hát viszi?

— Viszem hát!

— A jó isten aranyozza meg a szívét!

Három hét múlva a repülőtéren találkoztak. A körmönfont üzletszerző csillogó japán hifi-tornyot tolt át a zöld folyosón, abszolute vámmentesen. Akkora volt, mint a pisai torony, csak kevésbé ferde.

— Elkelt? — kiáltott az igazgató.

— Az utolsó szálig! — sugárzott az üzletszerző.

Az igazgató a hifi-toronyra mutatott.

— Hát ez?

— Ezt csak úgy begyűjtöttem. A kurtakiskendi földrengés károsultjainak felsegélyezésére.

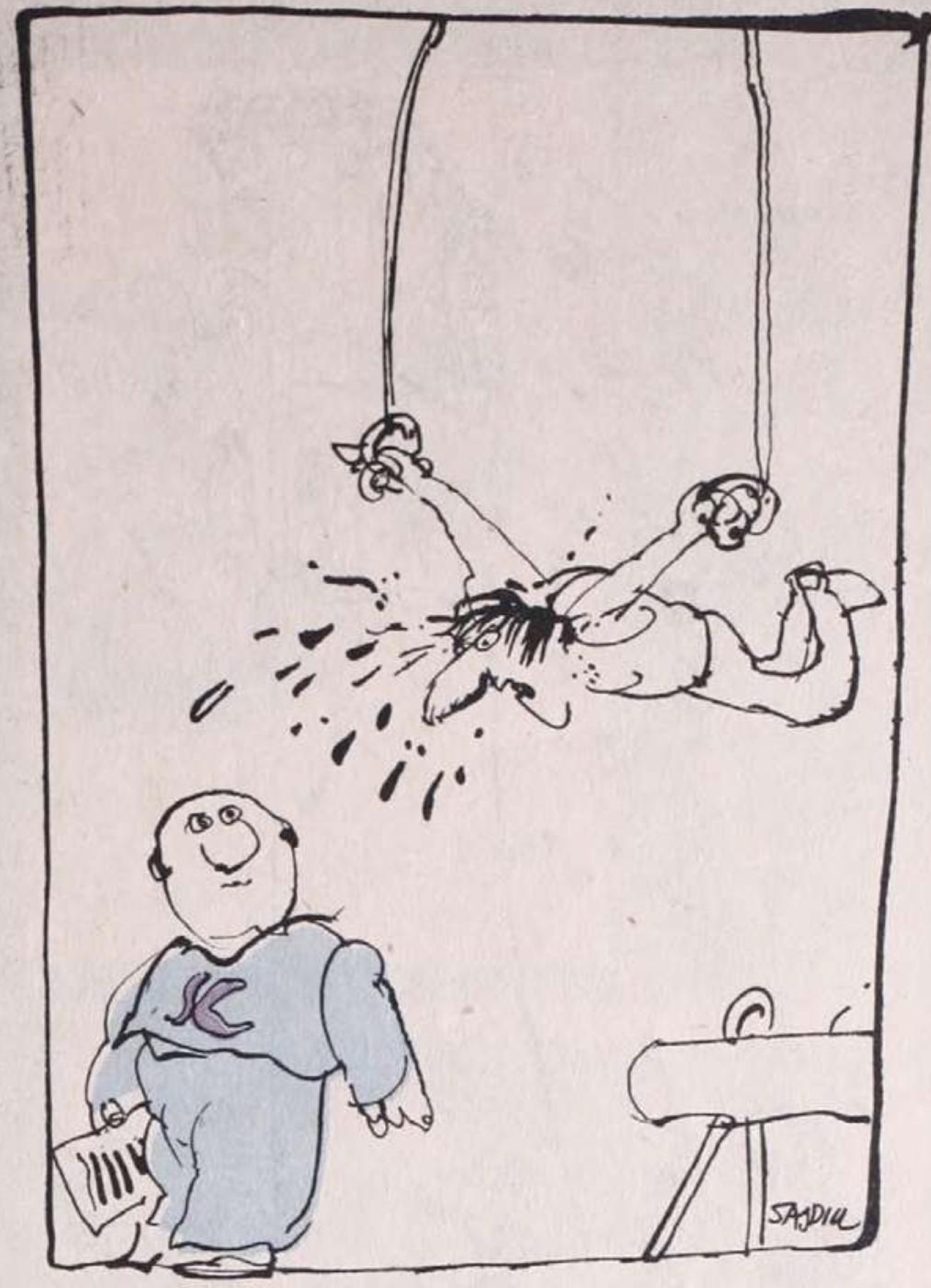
Az igazgató feje olyan lila lett, mintha Nózipont szedett volna.

— Maga csirkefogó — ordította. — Magyarországon nincs is Kurtakiskend nevű helység!

Az üzletszerző fanyarul mosolygott.

— Miért, csacsikám? Olaszországban talán van Confuoco?

Peterdi Pál

– Gyorsan a zsürit! Érzem, hogy ezt soha többé nem tudom így megcsinálni!

– Egyik a kuruc, másik a labanc, én meg az el nem kötelezett!

MAGYAR SÁRKÁNYREPÜLŐ

– Az önök valutájának olyan a minősége, hogy ezért nem érdemes a Várat elárulni!

ÚJ HANG

– Arról nem is beszélve, hogy milyen keveset fogyaszt!

MAGYAR BANKEMBER

– Vajon melyikben nem voltam még kölcsönkérni?

– Új jegyekért az egyes ablaknál, az elmaradt előadások miatt visszaváltható jegyekkel a kettesnél kell sorban állni!

– Valódi Sinclair zx házikomputer!

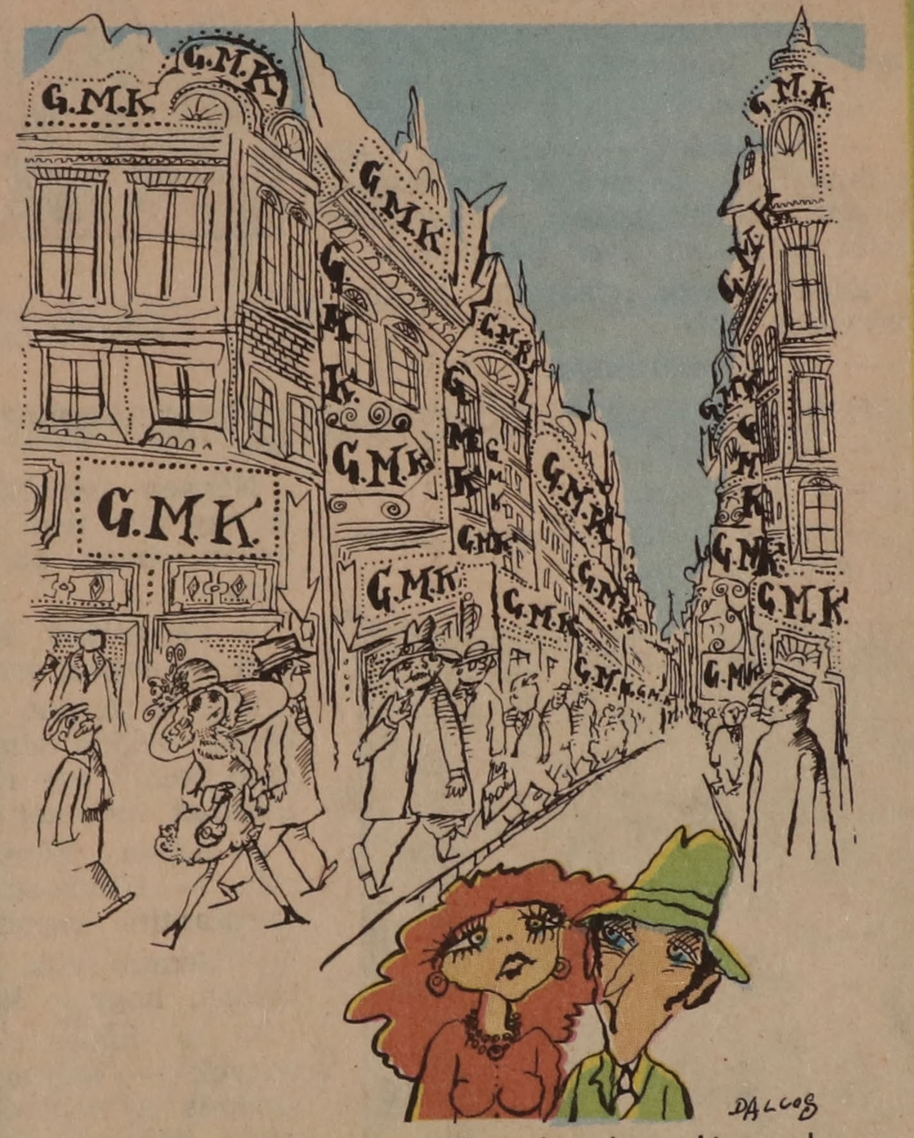
SZABAD a VÁSÁR

SZERENCSÉS VÁSÁRT!

– Olyan mini-hifi kell nekem is!

– Csak te vagy olyan élhetetlen, hogy kimaradsz minden GMK-ból!

VEVŐSZOLGÁLAT

Csak úgy firkálgatok

A KRITIKA BÁTORSÁGA

Jó pár évvel ezelőtt szívizomgyulladással feküdtem a Rókusban. Sztrofantin injekciót kaptam és az alorvos lelkemre kötötte, hogy egy órán keresztül meg ne mozduljak.

Alighogy kiment az alorvos, bejött Egon, az ifjú segédorvos és odaszólt, hogy jöjjek be hozzá a kezelőbe.

— Kérem, doktor úr, én most nem mehetek, mert sztrofot...

— Én vagyok az orvos, azt mondtam, hogy jöjjön.

— Ha lehetne, kicsit később.

— Nem lehet. Anna nővér, segítsen a betegnek.

Mit tehettem volna? A nővérbe és Egon doktorba kapaszkodva átvánszorogtam a kezelőbe. Egon intett, hogy üljek a karosszékbe, ő maga az íróasztalához ült, kivett a fiókból egy hatalmas paksamétát és kissé elfogódva mondta:

— Most felolvasom a verseimet.

Elhűltem, evett a méreg, de nem szóltam semmit. Olvassa.

Fél óra múlva befejezte az előadást és rámnézett.

— Milyenek?

— Pocsékok — mondtam. — Klapanciák. Zagyvalék. Tehetségtelen. Reménytelen. Életemben nem hallottam ilyen vacakokat.

Egon doktor elsápadt, azután vérvörös lett.

— Ez a véleménye?

— Ez.

— Fenntartja?

— Fenntartom.

— Akkor is, ha holnap én adom be a sztrofantint?

A FALIÚJSÁG

Ugyanebben az időben a kórházakban a betegeknek társadalmi munkát is kellett végezniök. Nem úgy, mint manapság, hogy egymásnak kell beadniok a gyógyszert és egymásra rakni a borogatást. A társadalmi munka akkor még valódi politikai munka volt. Az enyém például a faliújság készítése.

A faliújságot mindennap frissen megírtam, lelkiismeretesen beszámolva kórházi életünkről, az orvosokról, a betegekről, a kezelésről, a kosztról, úgy, ahogy azt az igazság és tiszta lelkiismeretem diktálta. A kettes belt rázta tőle a röhögés. A főorvostól a segédápolónőig és a krónikus epehólyaggyulladásostól az ízületesig a folyosón szórakoztak.

Már vagy három hete lehettem a kórházban, amikor egy délután bejött a kórterembe a kiváló sebészprofesszor, Pommersheim doktor és barátságos mosollyal kérdezte:

— Ugye tudja, hogy holnap reggel kivesszük a vakbelét?

— De tanár úr — tiltakoztam megrettenve —, nekem semmi panaszom, én nem... de hiszen... kérem...

— Muszáj — mondta kedvesen —, a sebészeten nagyon rossz a faliújság.

REND AZ REND

És még egy, rókusi emlékeimből.

Négyen feküdtünk a szobában és egy idős néni egész nap siránkozott, hogy az ablaknál huzat van.

— Cseréljünk helyet — mondtam —, engem nem zavar a huzat.

Meg is történt, új helyemen békésen végigaludtam a délutánt. Este beállít egy ifjú nővér és egy irdatlan tűt akar belém döfni.

— Kérem, kérem, szó se lehet róla — tiltakoztam —, én csak sztrofantint kapok.

— Semmi vita. Itt áll az utasításban, hogy a kettes...

— De hát én nem a kettes vagyok — kaptam észbe. — Mi ugyanis a nénivel helyet cseréltünk. Aki a kettes, az most ott fekszik a...

— Én nem fogok a betegek rendetlenkedései miatt fegyelmit kapni — mondta szigorúan a nővérke. — Most maga a kettes, maga megkapja az injekciót, holnap mehet reklamálni...

MENTŐK

És ha már kórháznál, bajnál, betegségnél tartunk, hát még egy régi történet. Sok évvel ezelőtt, forró nyári napon, egy idős nagynénimmel ebédeltem egy vendéglőben. A néni — bölcs tanácsaimra nem hallgatva — bablevest ebédelt csülökkel. Utána valami jó nehéz, habos édességet. Az eredmény meg is lett: amint a hűtött étteremből kiléptünk a forró Körútra, a nehéz, párás hőségben egyszerre csak szédülni kezdett, nekitámaszkodott egy kirakatnak.

— El fogok ájulni — mondta elhalóan.

Vasárnap kora délután volt, sehol egy nyitott üzlet, a közelben sehol egy nyitott presszó, mit csináljak? Megláttam egy nyitott édességboltot, oda berohantam, az ájultat magammal vonszoltam, megkértem, hogy adjanak egy széket és egy pohár vizet.

— Nincs vizünk — mondta az eladó.

— Üdítőt.

— Minden elfogyott.

— Az istenért, itt egy százas, adjanak konyakot, és legyenek szívesek telefonálni a mentőknek.

A konyakkal mostam a néni arcát, nyakát, szívét, de még mindig nagyon rosszul volt. Tartottam, támogattam, amíg nagy szirénázva megjöttek a mentők.

Egy fiatal orvosnő ugrott le a kocsiról. Ránézett az összecsuklott betegre és beleszagolt a levegőbe. Azután rám, és szemrehányóan kérdezte:

— Mindig mentőt tetszik hívni, ha be tetszenek rúgni?

AZ ITATÓS

A Tisza Kálmán téri polgári iskola első osztályában, a legelső számtanórán osztályfőnökünk, a zord Rózsi néni elrendelte, hogy másnap minden gyerek varrja be az itatóst a számtanfüzetbe. Akkortájt tilos volt az iskolában a töltőtoll, fémtollal kentük össze az írásunkat, itatni kellett a tintát, a bölcs rendelkezés azt jelentette, hogy nem fog elveszni az itatóspapírunk. De akkor mi nem tudtuk, hogy miért kell az itatóst bevarrni, és főleg, hogyan? Az irka első lapjára? A fedelére? Minden második oldalra?

Osztálytársaim ugyanolyan tudatlanok voltak, mint én. Másnap elmentünk az iskolába és senkinek a számtanfüzetébe nem volt bevarrva az itatós. Rózsi néni vérengzést rendezett, az első három padsornak intőt adott, majd Kolos Mártánál megállt, azt mondta, „hülyék vagytok" — és a hátsó padsorok kegyelmet kaptak.

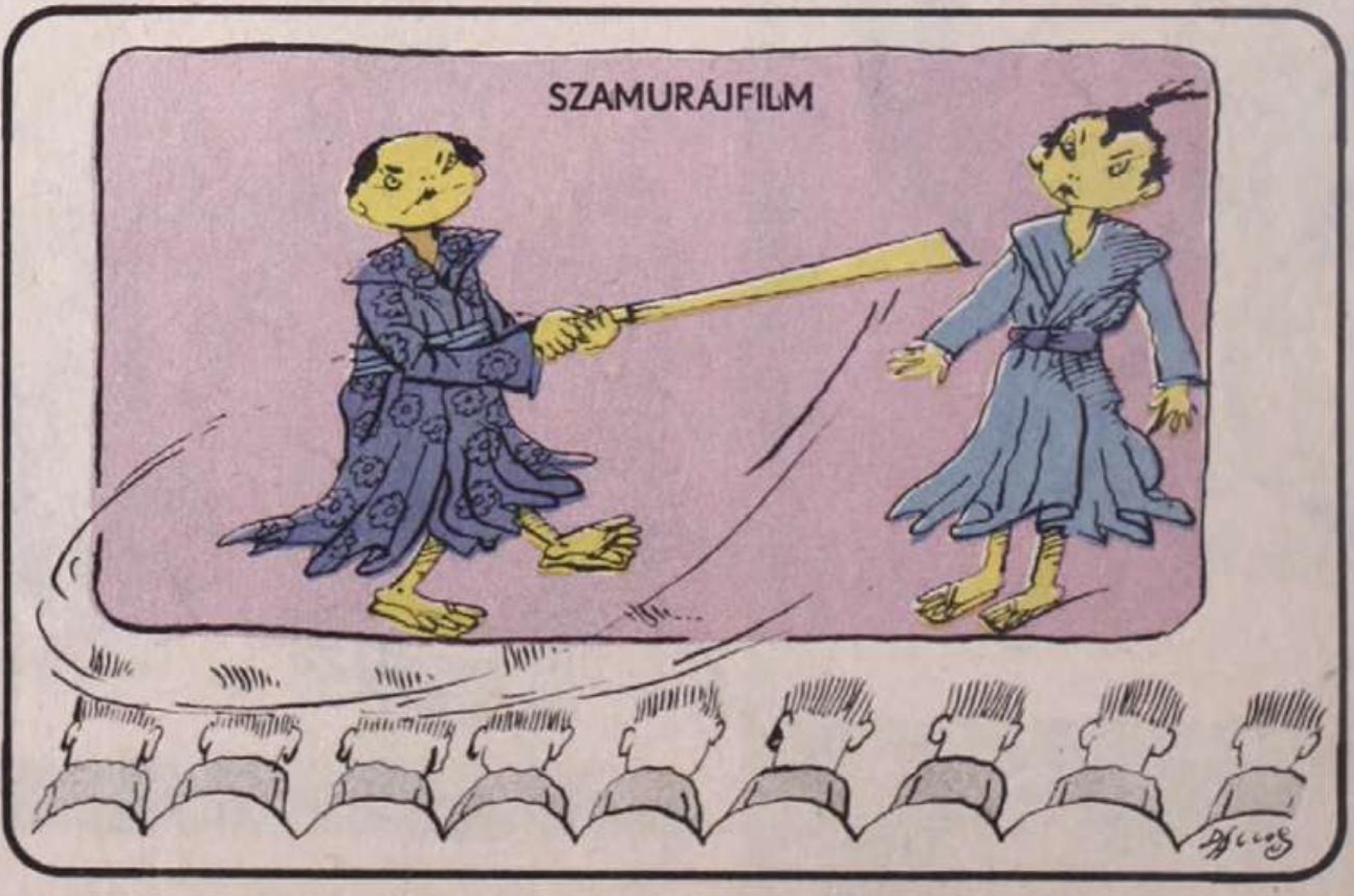

Az igazságtalanság felbőszített. Otthon sírva mutattam meg az intőt (kis vacak szemüveges voltam, az első sorban szerencsétlenkedtem). Az nem igazság... a többiek sem... akkor miért nem mindenki?

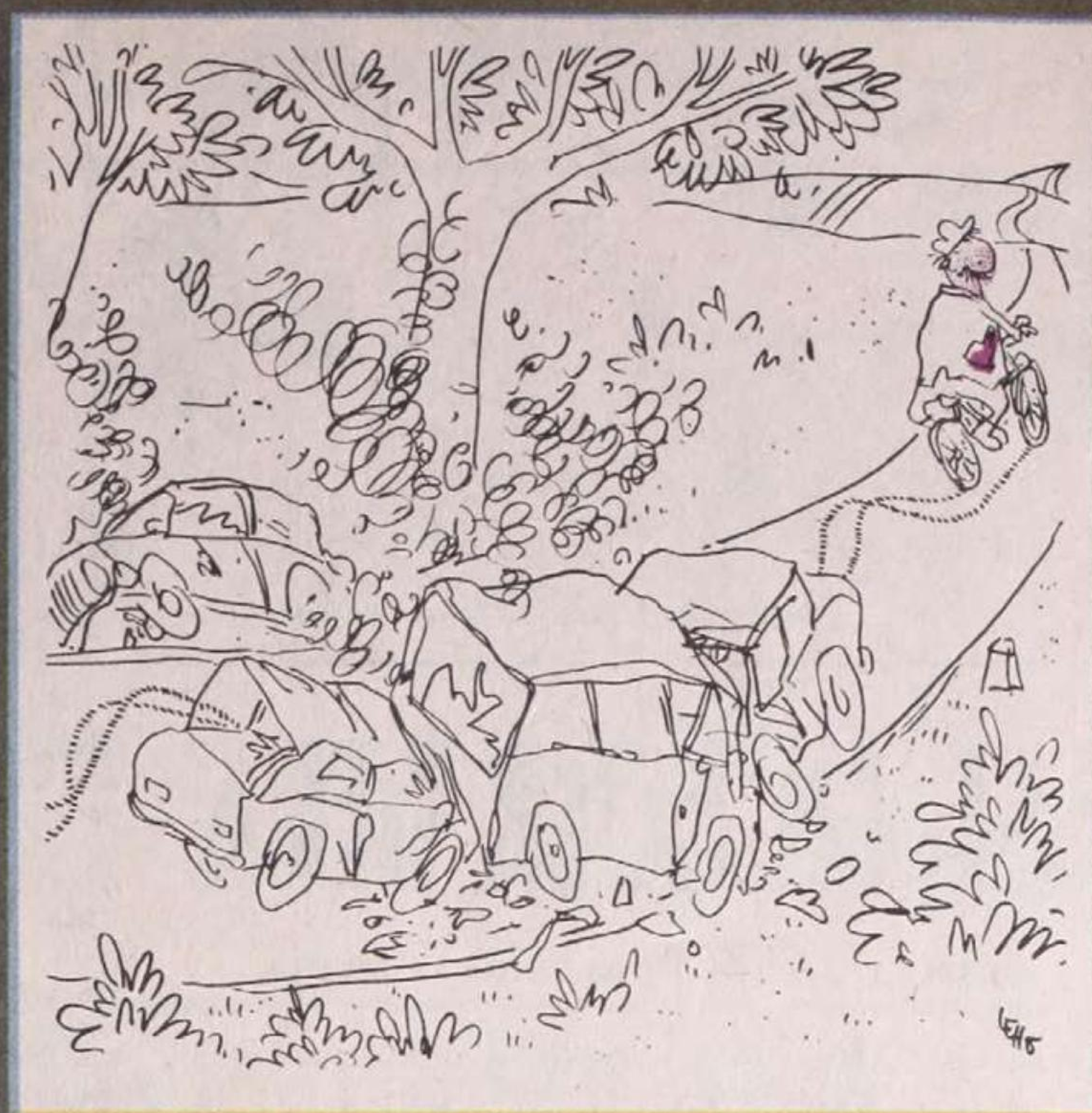
— Mert ilyen az élet — mondta apám. — Te megérdemelted az intőt, mert nem varrtad be az itatóst, azzal ne törődj, hogy más megússza. Sőt megeshetik olyasmi is, hogy bevarrod az itatóst és mégis te kapsz intőt...

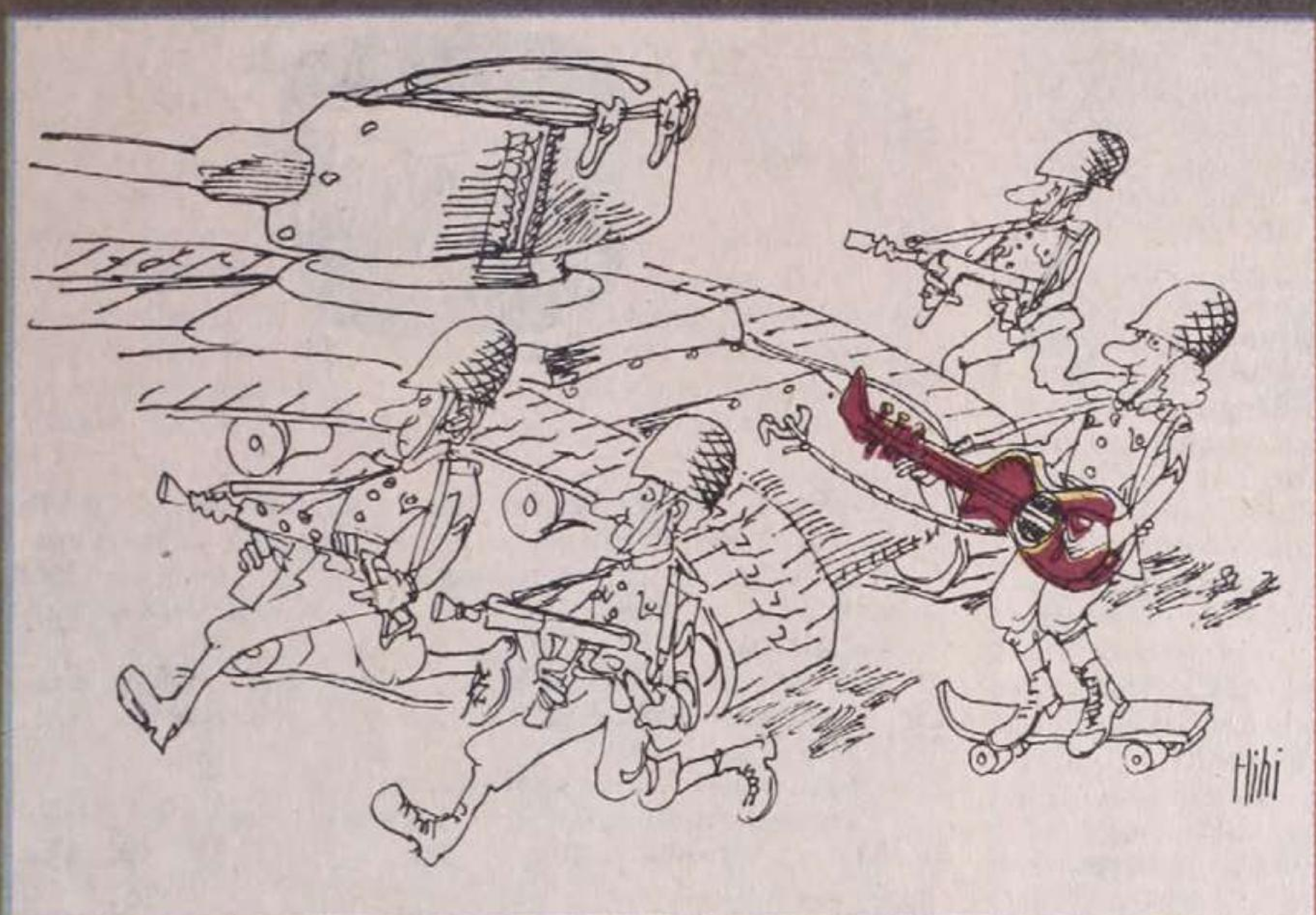
Amíg az itatóst bevarrtam (mert Rózsi néni most megmutatta, a lap csücskét kellett hosszú száron az irkához varrni), eltöprengtem a világról. Hogy egyik boldog ember fiúnak születik, a másik boldogtalan lánynak, hogy egyik gyerek nem hoz tízórait, a másiknak szalámis zsemléje van, hogy... és azóta is tudomásul veszem, hogy egyik ember megússza a háborút, a másik nem, egyiknek videomagnóra van pénze, másiknak karfiolra sincs... hogy az élet egy nagy Rózsi néni.

Fehér Klára

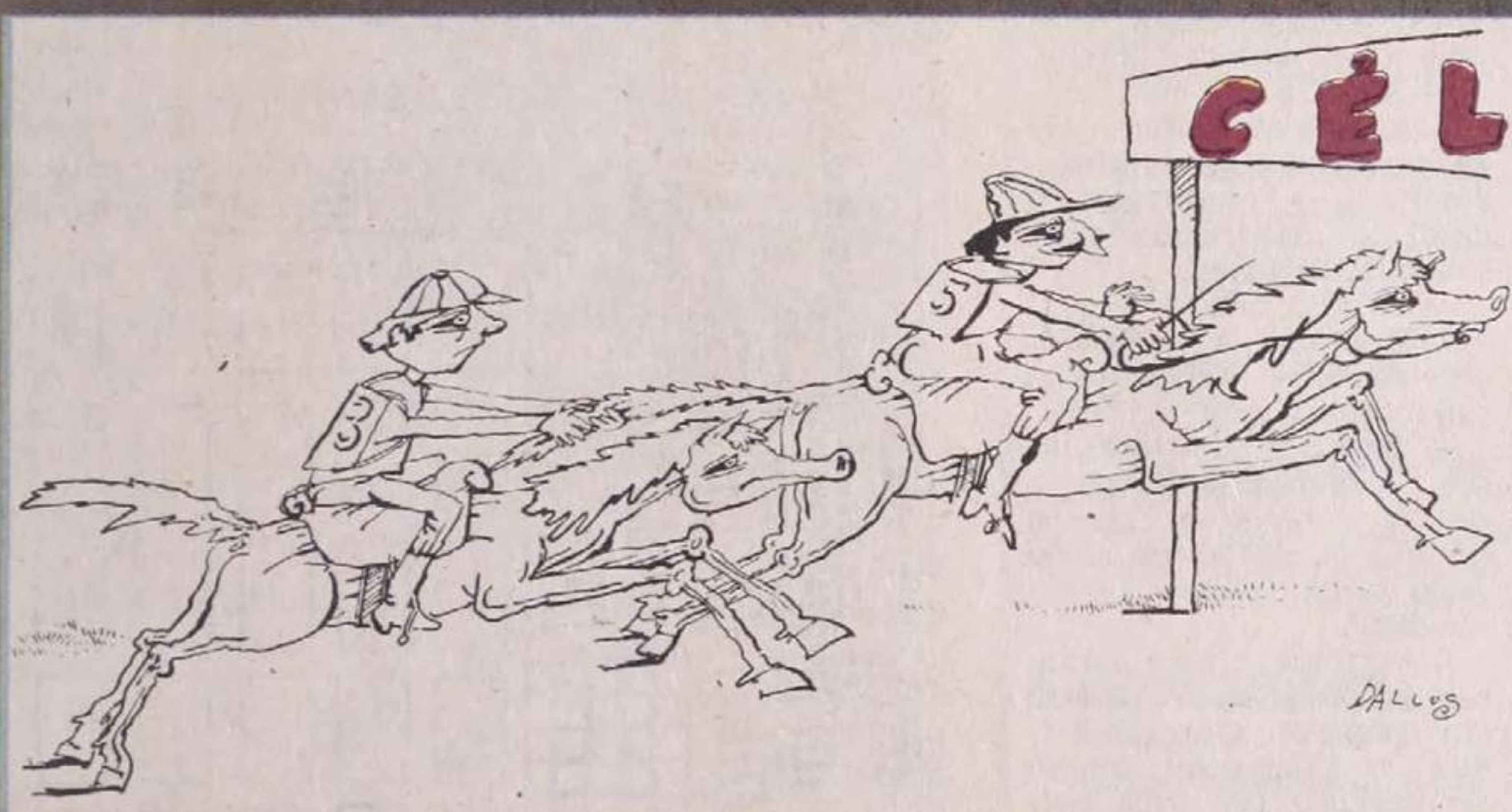

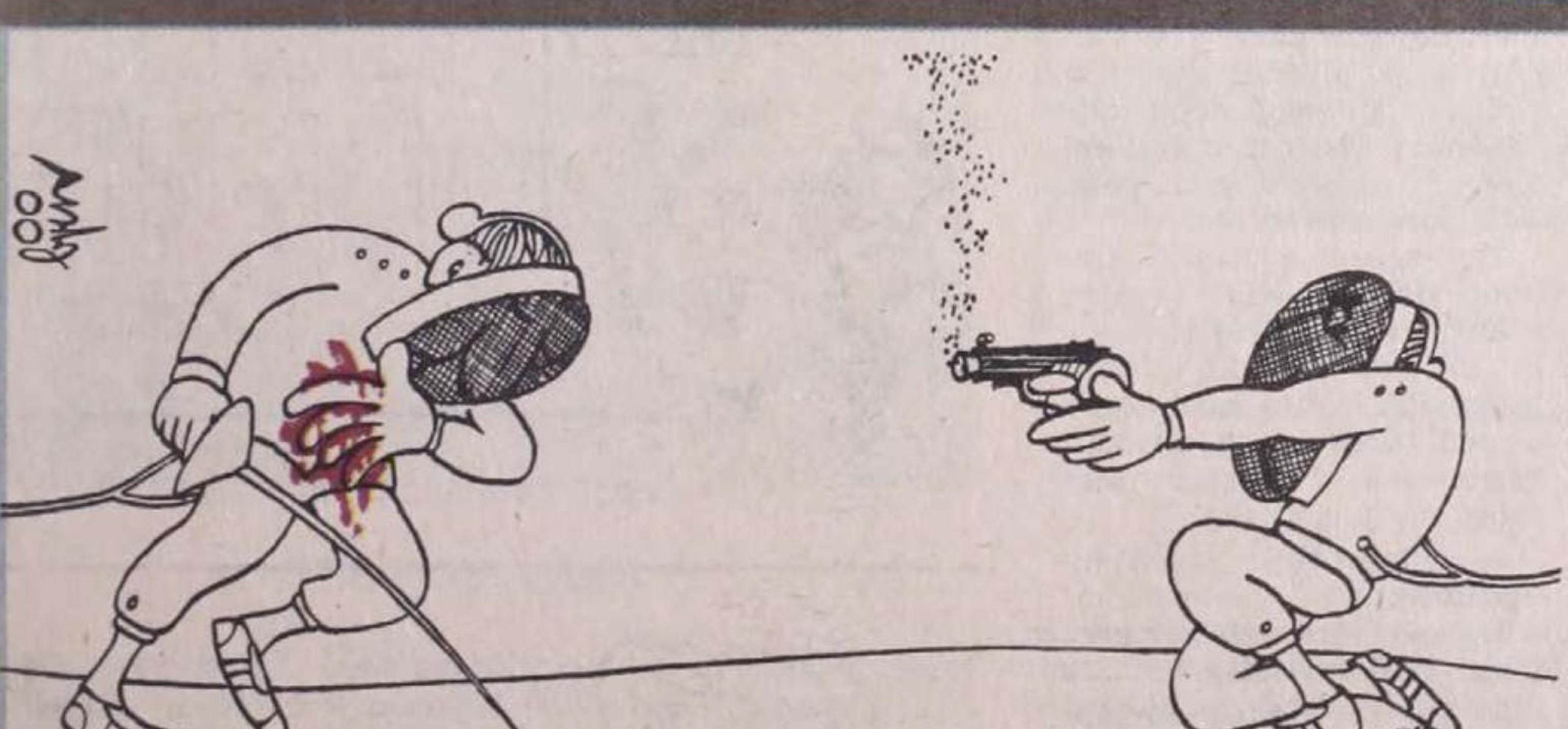

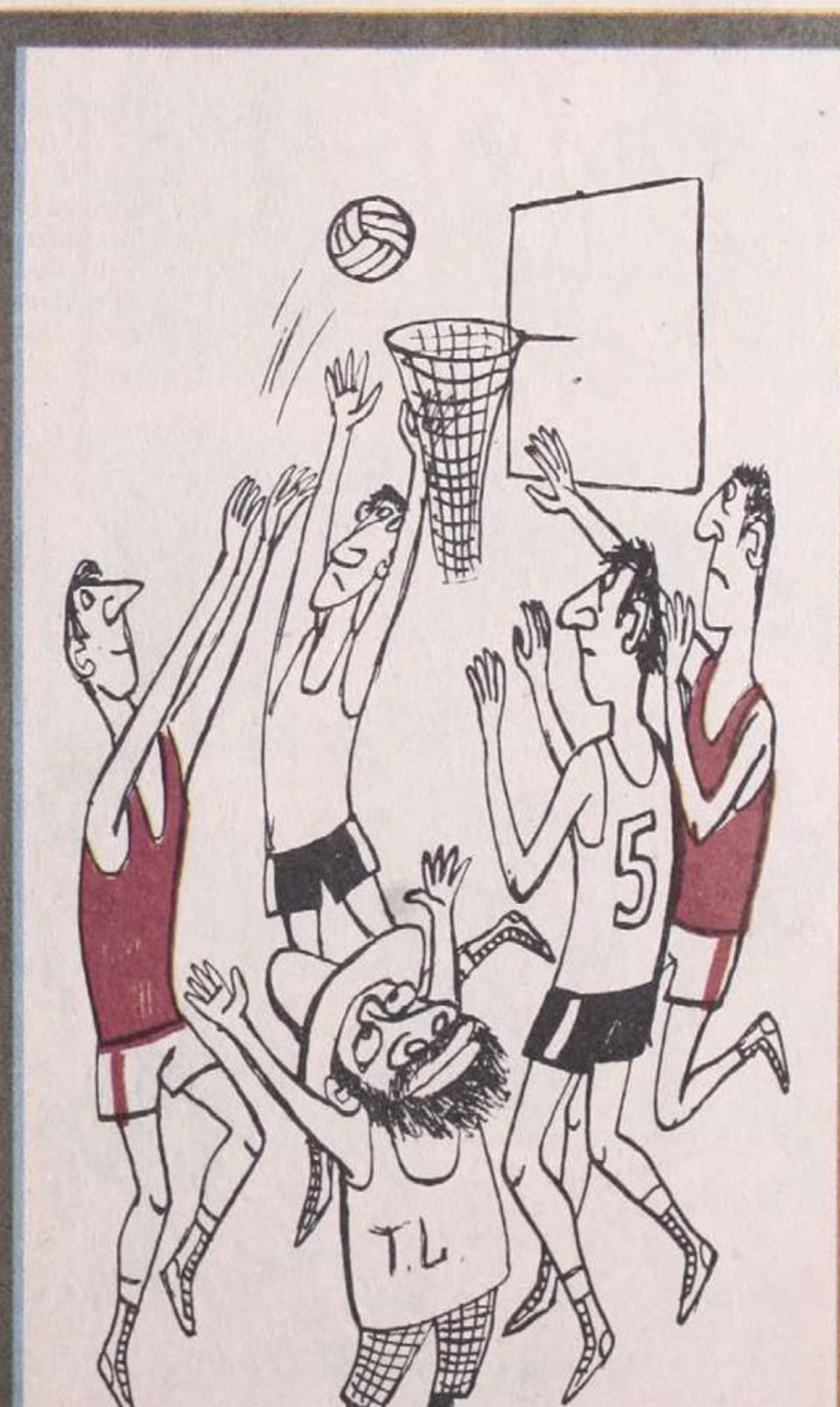

OUTSIDER

FÜLÖP, LEHOCZKI, HEGEDÜS, DALLOS, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI

BALOGH PÁTER TITKA

(RÉSZLET KÉSZÜLŐ EMLÉKIRATAIMBÓL)

Rendkívül színes idők voltak azok, a Parlamentben éles viták zajlottak. Néhány évig sok kis ellenzéki pártocska működött és néha olyan viharok robbantak ki az Országház ülésein, mint ma — mondjuk — az olasz parlamentben. Ha például Schlachta Margit képviselőnő, aki a Szociális Testvérek Társasága nevű egyházi szervezet tagjaként, az akkori katolikus érdekeket képviselte, felszólalt, Révai József, a kommunista párt vezérszónoka állandóan közbekiabált, s az asztalt verte. Az elnök csengője szüntelenül szólt.

Feleségemet egyszer bevittem egy parlamenti ülésre. A szünetben, a folyosón sorra mutattam meg neki az ismert politikusokat. Gabi azonban így szólt:

— Felesleges megnevezni ezeket a híres embereket. Ismerem őket.

— Honnan ismerhetnéd? Hiszen nem jársz olyan helyeken, ahol megfordulnak.

— Hogy honnan ismerem őket? A Ludas Matyiból!

A kedvelt humoros hetilap a felszabadulás utáni években valóban kitűnő karikatúrákat közölt minden nevesebb politikusról, s azok nem haragudtak meg, még Rákosi sem, pedig egyszer a Ludas Matyi női ruhába öltöztetve ábrázolta, amint táncol a bő szoknyát és fejkendőt viselő Szakasits Árpáddal.

Feleségem — és minden Ludas Matyi olvasó — felismerte ugyan a politikusokat, de felfogásukról, szándékaikról és módszereikről nem tudott többet, mint amennyi a lapokban állt. Én mint belpolitikai újságíró, ismertem néhány kulisszatitkot is. Így például megtudtam, minek köszönhette Balogh István miniszterelnökségi államtitkár — akit mindenki csak Balogh páter néven emlegetett —, hogy egy ideig, kisgazdapárti politikus létére, valóságos nagyhatalom lehetett a kormányban. Magas tisztségét nem utolsó sorban annak köszönhette, hogy alsó szegedi plébános korában teherautószámra küldött élelmiszert a Debrecenben működő ideiglenes kormány tagjainak, elsősorban Rákosi Mátyásnak. Hatalmának azonban más titka volt. Egyszer behívott hivatali szobájába. Íróasztalát félkörben bevágatta, hogy hatalmas potroha kényelmesen elférjen. Jókedvű volt, amin nem csodálkoztam, látván az íróasztalon álló, félig üres whiskys üveget.

— Most elmondom magának, miért tudom oly gyakran keresztülvinni akaratomat — mosolygott. S azzal kihúzta íróasztalának jobboldali fiókját.

— Nézzen bele!

Belenéztem, a betűrendben sorakozó kartotékokat pillantottam meg.

— Ezekben a kartotékokban — mondta a Páter —, benne vannak a gyanús ügyei mindenkinek, aki csak számít ebben az országban!

A kartotékok nem sokáig segítettek. 1947 májusának egy reggelén Gergely István a Világosság felelős szerkesztője így szólt hozzám:

— Balogh páter le van váltva az államtitkári pozícióból. Ő még nem tudja, én azonban már tudom. Keresd meg, s közöld vele. Jó riport lesz belőle.

Egyenesen a Rudas-fürdőbe siettem, ahol a páter a kora reggeli órákat szokta tölteni. Lepedőbe burkolva ült, előtte zsámolyon a pedikűrös szorgoskodott. Egyenesen a tárgyra tértem:

— Államtitkár úr, Önt leváltották.

Balogh páternek egy arcizma sem rezdült.

— Le is fognak tartóztatni? — kérdezte.

— Nem — feleltem.

— Akkor rendben van — bólogatott, s utasította a pedikűröst, hogy folytassa munkáját.

Polgár Dénes

A jó páter

— No, Matyikám, mit tehetek még érted?
— Páterkám, ha megkapja a plébániát, vegyen oda ministráns gyereknek.

(Megjelent a Ludas Matyi 1947. június 11-i számában)

NEM CSAK A FELE IGAZ

a hírnek: Vágó István lesz a Gábor Andor Klub legközelebbi vendége. A tévé népszerű műsorvezetője elbeszélget olvasóinkkal arról, hogyan lesz valakiből játékmester, mik a tévévetélkedők műhelytitkai?

A beszélgetés színhelye: Gutenberg Művelődési Ház (Bp., VIII., Kölcsey u. 2.) Időpontja: 1984. május 22. fél 6.

Házigazda: Radványi Barna

Jegyek válthatók a helyszínen, vagy a Gábor Andor Klubban (Bp. VIII. Gyulai Pál u. 14.) 30 forintos áron.

LÁTOGATÓBAN

– Hogy megváltoztál, fiam ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Magányos sárkányrepülő köröz a kaliforniai hegyek fölött. A farmer beszalad a puskájáért, és többször rálő a „nagy madárra". Felesége kiszól az ablakon: — Sikerült lelőnöd?

— Még nem — válaszolja a farmer —, de az embert már elengedte.

AZ OLVASÓ OLDALA

KOSZ ÉS KÁOSZ

Hosszú évekre visszanyúló tatarozási munkálatok után kívülről bevakolták a házunkat — Budapest, V., Kossuth Lajos tér 9. — és a hajdan tágas, kényelmes, többnyire működő, ám korszerűtlennek minősített lift helyett üzembeállítottak egy szűk, kényelmetlen, többnyire nem működő, ám korszerűnek minősített felvonót. Ezt követően, jó két évvel ezelőtt a BOSCOOP emberei az IKV megbízásából szétverték a lépcsőházat — elektromos vezetékek cseréje és korszerűsítése címén. E vandalizmus eredményei látványosak: tátongó lyukak, bevakolatlan kábelek, lógó vezetékek, porló falak, vak és kitöredezett ablakok, időnként szünetelő áramszolgáltatás.

Miután a lépcsőházi világítást néha — általunk ismeretlen okok miatt — nem lehet bekapcsolni, a „sikeres kéz- és lábtörést" köszöntés honos főként az idősebb lakótársak körében. Itt most nem kívánjuk részletezni az IKV illetékeseinek misztikus nyilatkozatait a ház sorsát illetően, de tény, hogy a gyakori bejelentésekre, észrevételekre nem történt intézkedés.

A házban egyébként bölcsőde és óvoda is működik. Az apróságok már nyilván megtanulták, hogy a ház fogalmához a kosz és a káosz is hozzátartozik, ám szüleik azért aggódnak: vajon a nyitott falakból lógó kábelekben van-e áram?

A ház lakói
(14 aláírás)

FÉMES TÖRTÉNET

Városunkban kommunista szombatot tartottunk, s elhatároztuk, hogy összeszedjük munkahelyünk, a Dunaújvárosi MÁV-állomás mellett felhalmozott fémhulladékot, autó- és kerékpáralkatrészeket.

A MÉH-telepen mindent gondosan lemértek, de közölték, hogy nem tudnak fizetni, mert a vasat nem otthonról hoztuk. Mondtam nekik, hogy ez igaz, hiszen a negyedik emeleten nem fér el a három mázsa vas, de kijelentették: csak akkor fizetnek, ha igazolást hozok a főnökömtől, hogy a hulladékok nem vasúti eredetűek.

Két óra múlva már ismét a MÉH-telepen voltam — a főnököm, egy üzemrendész és egy vasúti dolgozó társaságában —, s megállapítást nyert, hogy vasúti hulladék nem található az általunk beszállított fémek között. Sajnos, még ez sem volt elég, mert mint megtudtuk, szabályos jegyzőkönyvre is szükség lett volna, pecséttel.

Másnap azután elkészült a szabályos jegyzőkönyv, s hosszas huzavona után kifizették a hulladék ellenértékét — a kapott összeg kis híján fedezte a benzinköltségemet.

Berecz György
Dunaújváros, Derkovits u. 4. 2400

KŐBÁNYAI APRÓSÁGOK

1

A Pongrác út 17/H. épületében önkiszolgáló közért működött. Az évszázad 20-as éveiben épült ház megsüllyedt, életveszélyessé vált. Két esztendőre a bolt redőnyét lehúzták.

A környék lakói panaszukkal minden fórumot igénybe vettek. Fáradozásuk nem volt eredménytelen. Tanácsi beruházással statikai és felújítási tervek születtek. Sőt kivitelezőt is találtak. Kezdetben a munkák döcögősen haladtak. A Ludas Matyi 1978. 20. és 44. számában mi kellően füstölögtünk a csigatempó láttán. Végül elérkezett a nyitás pillanata. A vásárlókosarak ismét előkerültek.

Az idő telt-múlt. A gazdasági körülmények változtak. A X. kerületi Közért Vállalat az önkiszolgálót szerződéses bolttá léptette elő, vagy fokozta le. Az új tulajdonos üzleti elképzelései nem igazolódtak. A redőnyt ismét lehúzták, a régi problémák feléledtek.

Javasoljuk, hogy a tanács a kerületi közért igazgatójával együtt a jelenleginél találjon jobb megoldást.

2

A Pongrác út 17/L 1-es épület oldalán piros postaláda díszelgett. A múlt év végén leszerelték. Útépítés, gázcsőfektetés akadályozta megközelítését. A környék lakói szerint a körültekintő áthelyezés jobb megoldásnak bizonyult volna. Ám az érintetteket nem kérdezték. A környék lakói már telefonon is kérték új láda felszerelését, de hiába.

Ne várják meg, amíg az ügyfél kétszer csenget, hanem intézkedjenek!

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

hér gárda. Balogh nagyszerű labdát ívelt *Borsóhoz*, aki bal-ról, 15 km-ről védhetetlenül bombázott a jobb felső sarokba (1:0).

A 19. percben *Fodor* beadását *Turtóczky* 8 km-ről kapásból az üres kapu helyett a felső lécre lőtte. A 42. percben már

Középhatótávolságú focicsukák! Borsó és Turtóczky szinte már nem is labdarúgó, hanem vártüzér!

(A Magyar Nemzet sportrovatából ollózta Losonci Péter, bábonymegyeri olvasónk)

— Több szabálysértés. Ráckevén 15 szabálysértési ügy került tavaly a hatóságok elé. Ez 23-mal több volt, mint egy évvel korábban, és ezen belül is ijesztően megnőtt a köztisztaság, a közegészségügy és a természet épsége elleni vétségek száma.

Egy kis nosztalgia. Csodálatos év volt 1982 Ráckevén.

(A Pest megyei Hirlapból ollózta Czikora András, dömsödi olvasónk)

Igáslogat

Majdnem.

(A Veszprém megyei Naplóban lelte Breslmayer Zoltán)

6. Aerobic tanfolyam

Időpontjai: V. 14–20., 20–26., VI. 4–10., 10–16.
Helye: Salgóbánya, KISZ Iskola (2 ágyas szobákban)
Részvételi díj: 1.640,– Ft.
AEROBIC, USZODA, SZAUNA

Non-stop alapon?

(Az Express iroda programjában észlelte Sári Béla, tiszafüredi olvasónk)

60 éven felüli, becsületes férfit vennék külön bejáratú, fürdőszobás lakásba. »Jó közlekedésnél [illegible]« jeligére a kiadóba.

Ha megvette, hadd vigye!

(A Magyar Nemzet apróhirdetései között találta Glatter Ilona)

cég elégedett, ajánlják magukat. Így és ehhez hasonló módszerekkel érték el, hogy a bevételük minden második forintja — dollár...

Ügyes!

(A Szabad Földben lelte Franyó Zoltán, makói olvasónk)

TELEFON-TÉMA

Nagyra becsülöm Jurás Ferenc tervét a telefonhelyzet javítására, de kénytelen vagyok vitába szállni a munkakör szerinti elosztás gondolatával. Közismert, hogy mennyire népszerűek napjainkban a munkaidőben történő magánbeszélgetések, s ha ezt még úgyszólván kötelezővé is tennék, komoly problémák vetődnének fel. Ki fizetné például a telefonszámlát? A beszélgető, vagy a vállalat?

Vitelki László
Alsódobsza, Rákóczi u. 70. 3717

ÜVEG AZ ÜVEGBEN

A Napfény utcai ABC-ben egy kisüveg granulált Nescafét vásároltam, eredeti, sértetlen, gyári csomagolásban. Sajnos, a tetején üvegdarabokat és üvegport találtam. Idős nyugdíjas vagyok, nem engedhetem meg magamnak, hogy 77 forintot kidobjak!

Papp Tiborné
Budapest, Napfény u. 26. 1098

FODRÁSZNÁL

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem hiszem, mert a fülemet autóbalesetben veszítettem el.

200—200 forintot nyert:

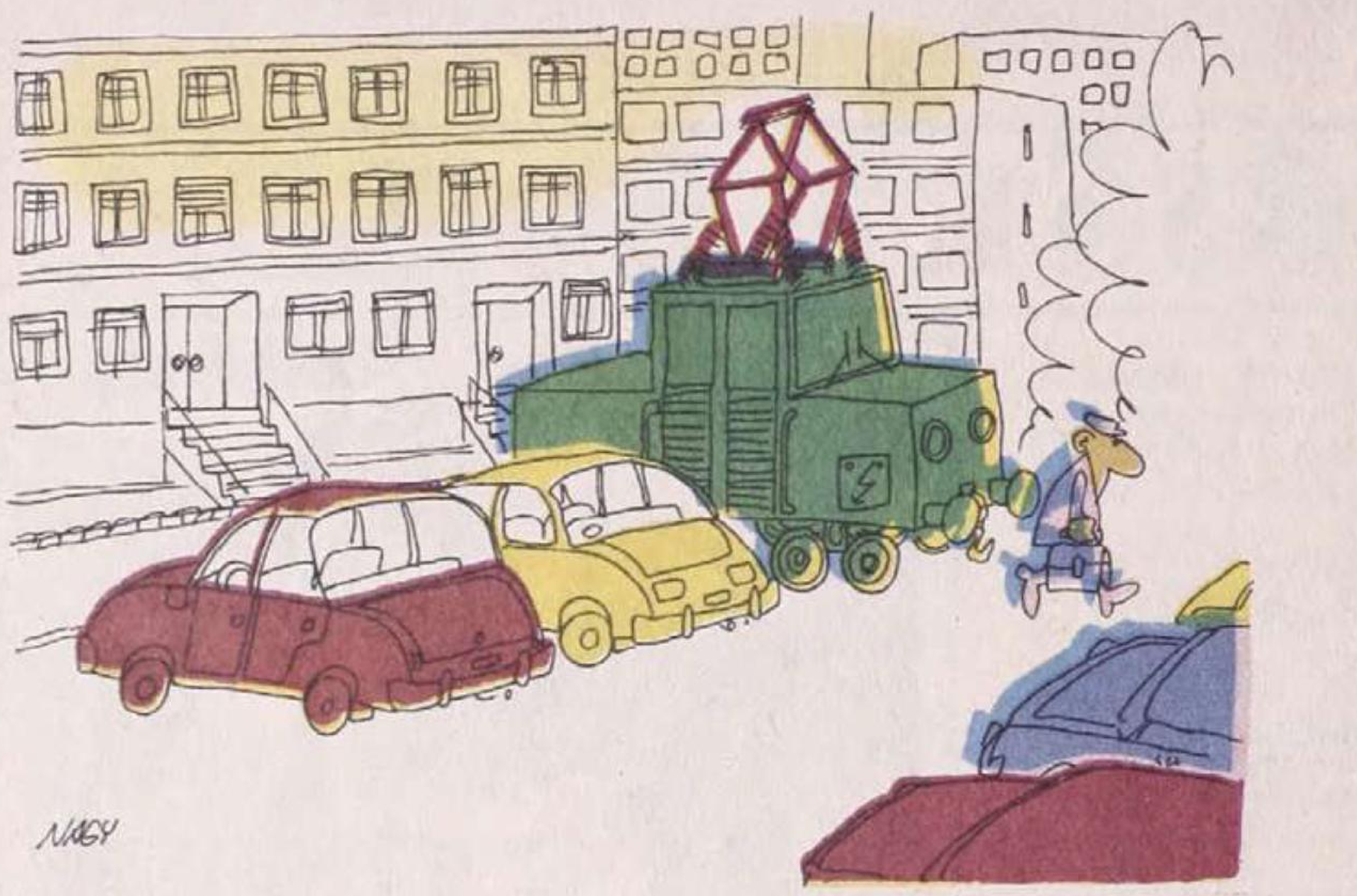
Frányó Éva, Szatymaz, Petőfi u. 9. 6763
Marsal Ferdinánd, Lenin tér 3. 3300
Ruzsa Margit, Bp. Maros u. 25. 1122

A nyereményeket postán küldjük el.

MODERN BOSZORKÁNY

FÁJRONT

TRIBÜN

Óriási verekedés tört ki a Montreal Canadiens—New York Rangers jégkorongmérkőzésen. A cserepadról is a jégre tódultak a játékosok és tiszta szívből osztották egymást. Az orgonista egy darabig tűnődve nézte a szőnyegpofozást, aztán rázendített egy dalra:

— Mindig azt bántod, kit legjobban szeretsz.

●

Február közepén történt, hogy egy manhattani bárban a nap nagy lóversenyét nézték a tévében. Az egyik vendégnek új ötlete támadt és felkiáltott:

— Most közvetítik Szarajevóból a téli olimpia megnyitó ünnepségét. Kapcsoljunk át.

— Rendben van — kontrázott egy másik. — De csak ha a nyitó ünnepségre is lehet fogadni.

●

A csatár a műtőasztalon fekszik. Achilles-ín szakadás.

— Doktor úr — szólítja meg félénken a már bemosakodva közelgő sebészt —, milyen esélyt ad nekem?

— Semmi gond. Ez már a nyolcvankilencedik ilyen műtétem.

— Nos, akkor megnyugodtam.

— Hát persze. Előbb-utóbb most már a nagy számok törvénye alapján is sikerülnie kell.

●

Alain Porthault, a sokszoros válogatott abbahagyta a versenyszerű sportolást és elment parfőmtervezőnek.

— Húsz esztendeig játszottam rögbit — magyarázkodott. — Aki nem szippantotta, el sem tudja képzelni, milyen az öltöző levegője egy-egy nagy mérkőzés után. Ezt valahol ki kell egyenlítenie az embernek...

●

Sápadt fiatalember állt a nizzai mólón és vágyakozva nézegette a vízisízők siklását. Aztán hirtelen megcsóválta a fejét.

— Nem — mondta. — Ez mégsem nekem való. Túl veszélyes.

Alejandro volt, Barcelona legsikeresebb bikaviadora.

(p. p.)

— Szeretném tudni, mikor csinálhatok végre azt, amit akarok, hiszen már nagy fiú vagyok?!

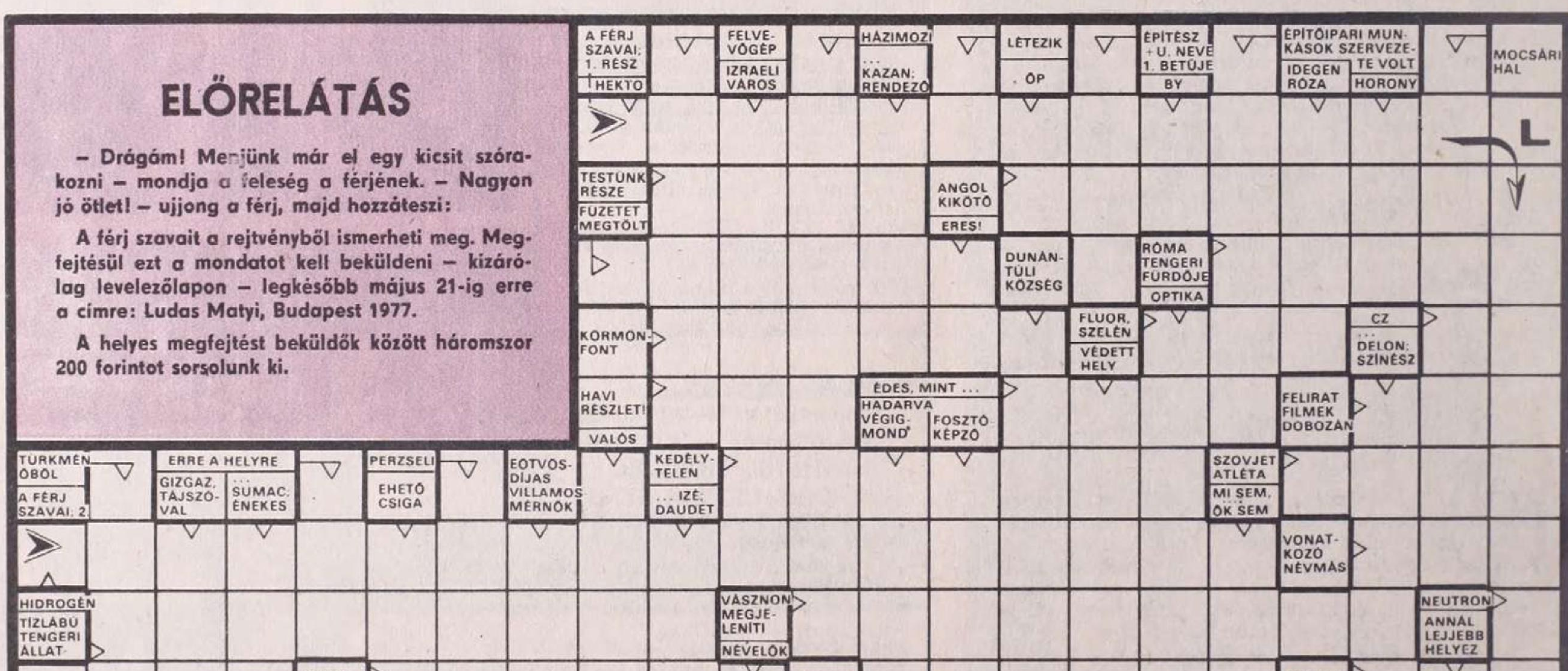
— Hát ezt nem tudom fiam... Még senkinek sem sikerült olyan sokáig élnie, hogy ezt megtudhassa.

ELŐRELÁTÁS

– Drágám! Menjünk már el egy kicsit szórakozni – mondja a feleség a férjének. – Nagyon jó ötlet! – ujjong a férj, majd hozzáteszi:

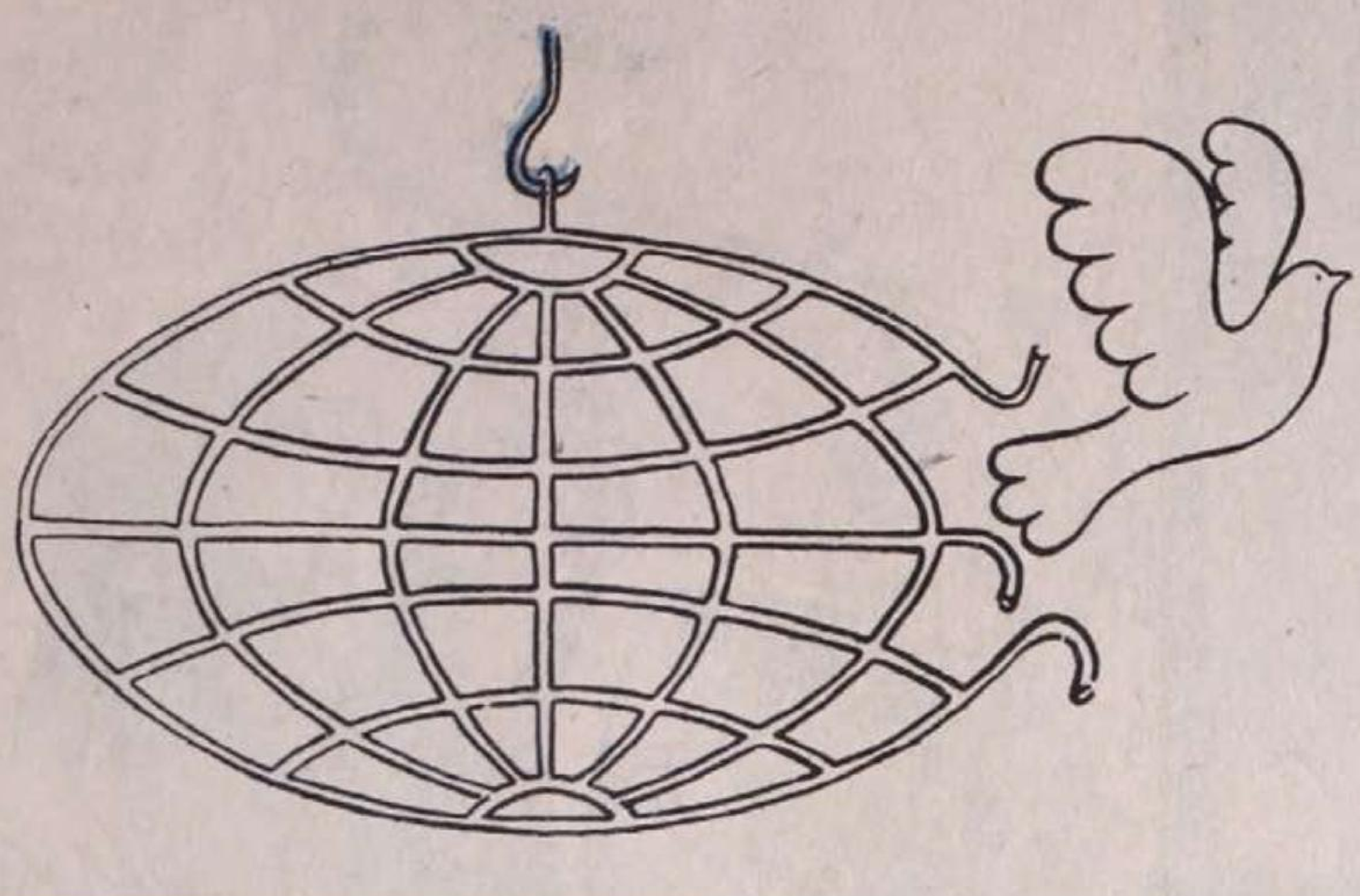
A férj szavait a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésül ezt a mondatot kell beküldeni – kizárólag levelezőlapon – legkésőbb május 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

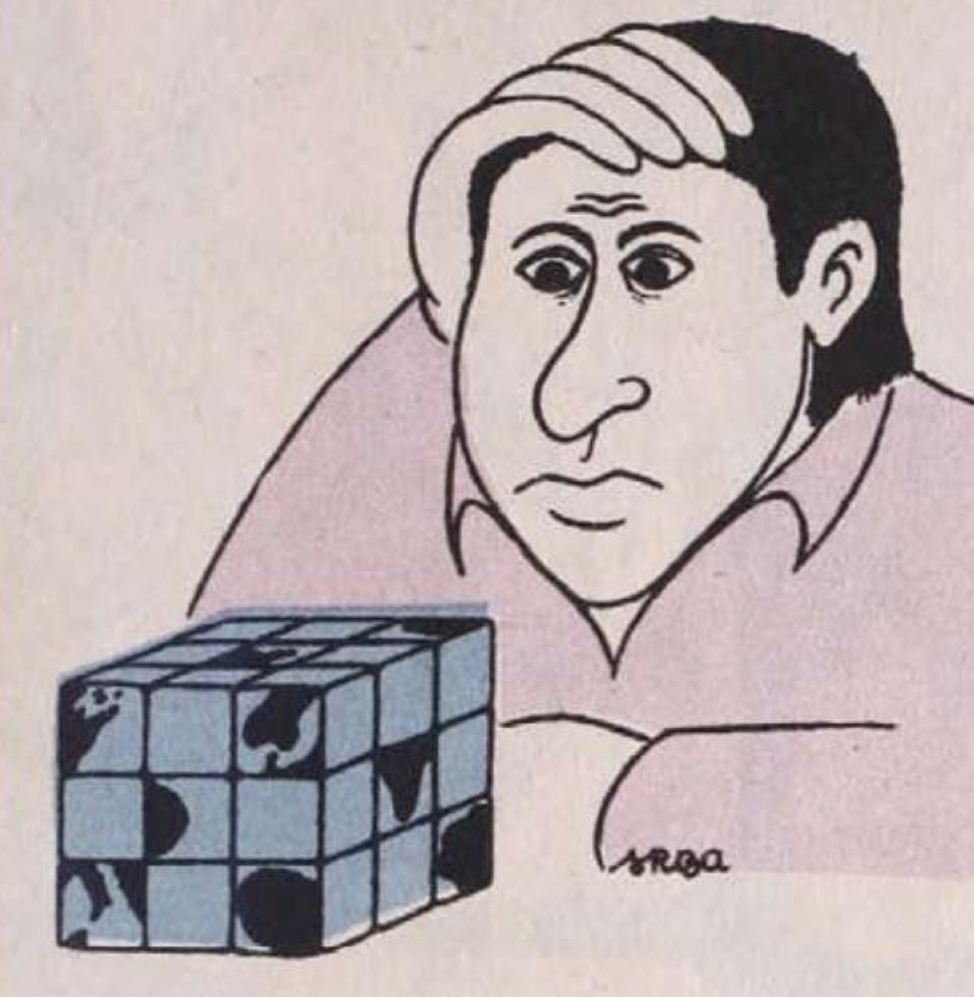

IMPORT HUMOR

FÖLDGÖMB

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-20
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

DISZTINGVÁLT FOGALMAZÁS

– A menedzserem leüti a derekamat, ha nem viszek haza elég pénzt...

– Az én férjem nem rossz ember, és van amikor segítség nélkül is hazatalál négykézláb...

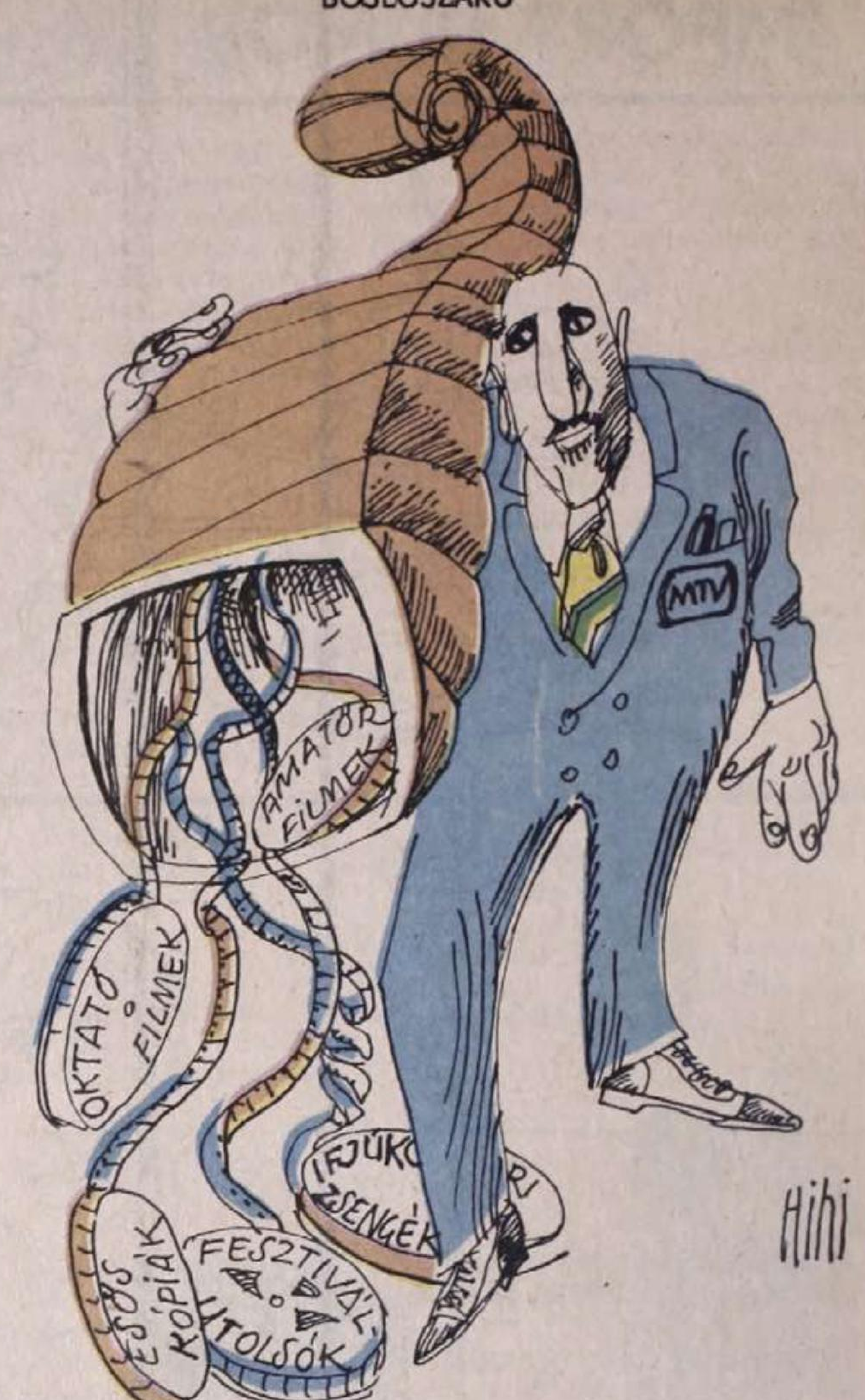

– Annyit dumáltak az előttünk álló nehézségekről, hogy már el is ment a kedvem az egésztől!

– Tetszik látni, a féktávolság megvan!

BŐSÉGSZARU

FEJLŐDÉS

Ludas Matyi